

د ژبنيووني آرونه

(د ژبې د تدريس اصول)

Ketabton.com

خپړندوی عبدالغفور لېوال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لیک لږ (فهرست)

سریزه

لومړۍ خپرکی

د ژبنيوونې ارزښت
د لوستلو د زده کړې ارزښت
د ژبنيوونې ساحه
موږ ولې غواړو چې ماشومان مو لیک - لوست زده کړي
د یوه ښه لوستونکي ځانگړنې
د ماشوم ذهني وده
هغه تستونه چې لوست ته د ماشوم چمتوالی څرگندوي
د لومړنیو زده کړو پروگرام ته یو عمومي نظر
الف - قرائت
د لومړنیو زده کړو پروگرام د قرائت په اړه وایي
له افادې سره د زده کوونکو عادي کول
لیکنۍ (تحریري) افاده

دوهم خپرکی

د زده کونکو ترمنځ فردي توپیرونه او په دغه برخه کې د ښوونې او روزنې د اړونو دریځ
اورېدل
د اورېدلو په اړه څو وړاندیزونه
د غوږ نیولو لاملونه
د یوه ښه اورېدونکي ځانگړنې
په بېلا بېلو ټولگيو کې د اورېدلو د مهارت د ښه کولو لپاره څو وړاندیزونه
له لومړنیو ټولگيو څخه پورته ټولگيو کې د اورېدلو د مهارت د تدریس په اړه ځینې وړاندیزونه

درېیم خپرکی

ژبښوونه

الف-ژبښوونه په لومړنيو ټولگيو کې

ب-دلور ټولگيو ژبښوونه

خلورم خپرکی

ليکل

لومړی ټولگی

په ليکلو کې ځينې د پام وړ ځانگړنې

په لومړيو او دوهمو ټولگيو کې د ليکلو د مهارت وده او د هغې لارې چارې

لنډيز

پېنځم خپرکی

په لومړنيو ټولگيو کې خبرې او د افادې قوه

افاده او خبرې کول په لوړو ټولگيو کې

په لوړو ټولگيو کې د ليکنې افادې ښه والی

وينا (تقريري افاده)

اخځليکونه

يادښت

د ژبښوونې اړونه ، زما دلېسانس د دورې مونوگراف دی ، چې پر ۱۳۷۹ لمريز کال مې ليکلی و. لارښود استاد مې ښاغلی پوهنمل غلام نبي فراهي و. هغه مهال په دې اړه د کابل پوهنتون د ژبو او ادب پوهنځي لپاره اړتيا وه ، چې د ژبښوونې دارونو د لوست په اړه د زدکړې د دورې يو پايليک وليکل شي ، چې هغه مهال دا چاره ماته راو سپارل شوه .

له هغې ورځې څخه نږدې څوارلس کاله تيريري ، دا کتاب زما د ځانگړي کتابتون په يوه کوچ کې ترخاورو او دوو لاندې پروت و ، تردې چې زموږ تکړه فرهنگي ملگري ښاغلي صادق ژړک او دهغه د غورځنگ ملگرو ورڅخه دوې وځنډلې ، چې دادی چاپ او ستاسو په لاسونو کې دی . ددې کتاب په اړه لاندینی يادونې ضروري دي ، چې هيله ده ترلو ستلو مخکې يې په پام کې ولری :

کتاب په هماغه ليکدود خپريږي ، چې هغه وخت ما پرې ليکل کول ، زه باور لرم چې په دې څوارلسو کلونو کې به زما په ليکدود کې بدلون راغلی وي ، ځکه دهرې ژبې ليکدود د لښه پوهاوي ، لنډون ، او اسانتيا لپاره بدلون مني او ورسره د ليکوالو د ليکلو په سبکونو کې هم بدلون راځي .

په کتاب کې څو ځايه دهغه مهال دود (معمول) تدریسي نصاب څرنگوالي ته اشارې شوي دي ، چې په هغو کلونو کې د هېواد په ښوونځيو کې تدریسېده ، ځکه خو دغه بېلگې پر او سمهالي نصاب د تطبیق وړ نه دي ، خو د بېلگه يي شننې لپاره لاهم کاريدلای شي .

دا کتاب د ژبښوونې په برخه کې يوه ابتدايي لارښوونه وگڼئ ، که څوان خپرونکي پر دې تادا و دنورو ډېرو ايښوداو د شوي کار دنيمگړتياوو د سمون په نيت دا سکالو لاپسې بډايه کړي ، باور لرم چې د پوهنې او زده کړې په برخه کې به يې يوه ملي هڅه کړې وي .

په پای کې له درنو : صادق ژړک او د غورځنگ له نورو ملگرو څخه مننه کوم ، چې ددې رسالې چاپ ته يې اوږه ورکړه ، له گران همکار خپرنډوی رفيع الله نيازي څخه مننه چې ددې کتاب په بيا کتنه کې يې خپله ملگرتيا وپالسه .

هيله ده ، چې دغه کوچنی هڅه په ډير څه و شمارئ

خپړندوی عبدالغفور لېوال

۱۳۹۲ - سلواغه - ۱۵

دلارښود استاد نظر

دغه ليکل شوی مونو گراف د پښتو څانگې د تکړه او با استعداد زده کوونکي ښاغلي عبدالغفور لېوال هڅه او زیاردی. نوموړي په خپله دې رساله کې ډیر په زړه پورې او نوي مسایل خپرلي دي، چې کار یې د قدر وړ دی.

د پښتو څانگې په بحثونو کې یو هم د ژبې د تدریس اصول دي، چې په تېره بیا هغو محصلانو ته یې زده کړه ډیره مهمه ده چې د ښوونکيو په توگه کار ترسره کوي.

هره پوهنه د ورزده کولو خپل اصول او تدریسي څانگې لري. په لوی سر کې د ساینسي او تجربی علومو تدریس له ټولنیزو او بشري علومو سره متفاوت دي. بیا په بشري علومو کې د ژبې تدریس خپلې څانگې او میتودونه لري، چې ښاغلي لېوال په خپله دې رساله کې دهغو پر څرنگوالي خپره کړې ده.

زه باور لرم، چې په راتلونکي کې به دغه رساله د ژبې د تدریس په برخه کې یوه د پام وړ سرچینه وي. زه د دې ترڅنګه چې دغه رساله د لېسانس دورې د بریالۍ پای ته رسولې لپاره کافي او وړ بولم، ټینګار کوم، چې دغه په زړه پورې رساله چاپ او خپره شي. د پېداگوژیکو علومو مینه وال به د دې رسالې له چاپ او خپراوي څخه بشپړه گټه پورته کړي.

زه د دې رسالې د لیکلو پرمهال د ښاغلي لېوال هراړخیزې هڅې ستایم او په راتلونکي کې یې د لاپیرو بریالیتوبونو غوښتونکی یم.

په درناوي
پوهنمل غلام نبي فراهي

۲۴-۴-۱۳۷۹ ه. ش

کابل پوهنتون

د ټولنيز پرمختګ بنسټ فرهنگ او د فرهنگ بنسټ ژبه ده.

سرېزه:

ژبېښوونه د اوسمهالې پوهنې له هغو بنسټيزو توکيو څخه ده، چې دهغې د ارونو په اړه له اوږده مهاله را په دېخوا د نويو زده کړو او تجربو پر بنسټ نوي اندونه او نظريات رامنځته کيږي، داسې گروهه شته چې د بشر لومړنۍ ځانګړنه ژبه ده او له فلسفي پلوه د نړۍ ليد (شناخت، معرفت) له غوره او مهمو لاملونو څخه يوه هم ژبه ده. ژبه په فطري او طبيعي بڼه له کورنۍ څخه زده کيږي، خو کله چې د هغې د زده کړې په اړه د ښوونې سکالو را وړاندې شي، نو لرغونتيايي د ليک تر رامنځته کېدو هم پخوا زمانې ته رسيږي. په مصري، چيني، هندي اريايي، رومي او يوناني مدنيتونو کې ژبېښوونه د پوهنو له لومړنيو ښوونو څخه ده، په زړه اوستا کې د سنسکرت ژبې د زده کړې په اړه يادونه شوې ده او د "پاښيني" څلورزره کلن پښويز اثر خو دا جوتوي چې په زړه اريانا کې ژبېښوونې او ژبپوهنې ته څومره پام کېده.

د يونان په طلايي مدنيت کې د سوکرات له لارښوونو نيولې بيا د اپلاتون تر اکاډمۍ او د ارستو تر کتابونو پورې د ژبېښوونې په اړه بېلا بېل بحثونه ليدلای شو، چې د ګڼو نورو پوهنو په شان يې لومړنۍ اکاډميک بنسټځای هم همدا مدنيت ګڼلای شو. د ژبې تدريس (ژبېښوونې) له هغه مهاله ترننه پورې بېلا بېل پړاوونه وهلي، چې په شلمه پېړۍ کې د يوې جلا پوهنې په توګه د نوې ارواپوهنې رامنځته کېدلو هم ورسره مرسته وکړه، د ښوونې او روزنې ارواپوهنه هغه مهال په جدي بڼه را وړاندې شوه چې بشريت د دغو دواړو ټولنيزو ښکارندو (پديدو) جدي اهميت ته متوجه شو او ټيک همدا مهال و، چې د ژبېښوونې په اړه هم نوې تجربې او نوي معلومات مطرح شول.

دغه مسئله هغه مهال نوره هم د پام وړ شوه، چې د ښوونې او روزنې په بهير کې د لومړي شرط او اړ په توګه د مورنۍ ژبې سمه زده کړه د يوې اړتيا په توګه ومنل شوه او دا يې وپتېيله چې تر هر څه مخکې ښايي ژبه زده کړو. په دې اړه زما ځانګړې مينه او خوره وړه مطالعه له پخوا څخه موجوده وه او د ځينو مسايلو په اړه مې څه نا څه يادښتونه هم ساتلي وو. همدا چې د پوهنځي په څلورم کال کې د مونو ګراف ليکلو اړتيا رامنځته شوه، نو ورسره څو نورو لاملونو دې ته وهڅولم چې په دغه برخه کې دې دا کوچنۍ رساله وليکم. لومړی دا چې په څلورم ټولګي کې موږ په دې اړه (د ژبې د تدريس اصول) په نامه يو مضمون لوست او ددغه لوست درانه استاد ښاغلي پوهنيار غلام نبي فراهي راته په دې اړه د يادښتونو د تنظيم او راټولولو هدايت راکړ، له بلې خوا زما په ځانګړي کوچني کتابتون کې ځينې داسې کتابونه، مجلې او خورې وړې مقالې لاسته راغلې، چې له هغو څخه مې ددې رسالې د ليکلو پرمهال ګټه اخيستلای شوه، همدا راز له يو

لې پوښتنو گروپونو وروسته راته ښکاره شوه، چې په دې اړه تر اوسه کوم جلا مونو گراف یا کتاب په پښتو ژبه نه دی کښل شوی (او که وي هم نو ماته به نه وي ښکاره) ځکه خو په دې اړه د څه لیکلو هڅه راته ډېره بې گټې ونه برېښیده، نو هماغه و، چې پر لیکلو مې پېل وکړ او وخت ناوخت مې له خپل لارښود استاد سره په دې اړه مشورې وکړې، چې درنو لارښوونو یې ددغې رسالې په بشپړتیا کې راسره ډېره مرسته وکړه. دا لیکنه پینځه څپرکي او څلور دېرش لوی او واړه سرلیکونه لري. په لومړي څپرکي کې د ژبښوونې ارزښت او ځینې هغه میتودونه خپرل شوي، چې له ماشوم سره د ژبې د زده کړې په برخه کې مرسته کولای شي. دوهم څپرکی دا څرگندوي چې زده کوونکي څه ډول کولای شي د ژبښوونې له چارې څخه سمه گټه واخلي. په درېیم څپرکی کې په بېلا بېلو بڼو د ژبښوونې چارې په ټیټو او لوړو ټولگيو کې خپرل شوي دي. څلورم څپرکی د لیکلو په اړه څرگندونې لري او په پینځم څپرکي کې د ژبني افادې یا (خبرو اترو) د ښو ترسره کولو په اړه یادونې شوې دي.

په دې لیکنه کې له هغو سرچینو څخه پرته چې د رسالې په پای کې ښوول شوي، د لیکوال ورځنۍ تجربې او لیدنې، له استادانو څخه پوښتنې او بحث او د دوستانو مشورې هم گټورې وې، چې ښايي هېرې نه شي. په پای کې غواړم له خپلو ټولو درنو استادانو څخه، چې په څلور کلنه زده کړه کې یې زه نازولی یم مننه وکړم. ښاغلی استاد صابر خویشکی او ښاغلی استاد جمعه گل لورین، خود ډېرې مننې وړ ځکه دي، چې د ژبې په اړه مې ډېر څه له دوی څخه زده کړي دي. زما دروند مشر ښاغلی استاد محمد بشیر دوديال هم د مننې وړ دی، چې د رسالې په تخنیکي چارو او مانيزو لارښوونو کې یې ډېره مرسته راسره کړې ده، خپل لارښود استاد محترم پوهنیار غلام نبي فراهي یو ځل بیا په مننه لمانځم، چې د زده کړې او مونوگراف لیکنې په ټوله دوره کې یې په خورا صمیمي او مینه ناکه ژبه راته لارښوونې کړې دي.

له ټولو نه په مننه او لمانځنه

عبدالغفور لېوال

کابل پوهنتون ۱۳۷۹ / ۴ / ۱۵

لومړۍ خپرکي

د ژبېنوونې ارزښت

د کوچنيانو او لويانو لپاره د ژبېنوونې ښوونيز نصاب او د وگړو په رويه او اکر، په تېره بيا په پرمختيايي هېوادو کې ډېره د پام وړ خبره ده، د يوه ستر ښوونکي په اند د ژبې ارزښت له هغو ټولو سامان الاتو څخه زښت زيات دی، چې په دې دوه زرو کلونو کې رامنځته شوي دي، ځکه چې ژبه د وگړو د ورځني ژوند يو ضروري توکي دی او ژبه د وگړو ترمنځ په ورځني ژوند کې د افکارو د تبادلې او تنظيم وسيله ده.

مخکې له دې چې لوستل رامنځته شي، ښکاره ده چې بايد لومړی ليکل کېدونکي څيزونه د بشر په لاس کې وي او مخکې له دې چې ليکنې را ښکاره شوې وي بايد چې کلمات او يو ځانگړی اند له وگړي (فرد) سره موجود اوسي، نو له همدې ځايه ليدل کېږي چې ژبه کومه نوې اختراع او موندنه نه ده، بلکې دا د بشر يوه ډېره پخوانۍ وسيله او لرغونۍ فعاليت دی. ان دا چې ژوي هم د ځينو نښو په څرگندولو او د ځينو ټاکلو غږونو په اوچتولو خپلې اړتياوې ښکاره او جوتوي، د بېلگې په ډول يو څاروی دا جوتوي چې وږی دی، نو غږ د وسيلې په ډول کاروي، خو په دې نه توانېږي چې د خپلې خوښې خواږه وغواړي، خو دا يوازې بشر دی چې له ژبې څخه د افکارو د تبادلې د يوې وسيلې په ډول کار اخلي او د هغې په واسطه خپل افکار له خپلو شاوخوا نورو وگړو سره شريکوي.

نننی تمدن او پرمختياوې له مخاېرې او د افکارو د تبادلې له وسايلو پرته هېڅ ممکن نه دي، يعنې که ژبې او د هغې په اړوند نورو وسايلو، لکه: راډيو، جرايدو، تيليفون او نورو وجود نه درلودای، نو ننني تمدن به وجود نه درلود. له دې کبله چې ژبني فعاليتونه د هر ښوونځي د زده کړې نصاب جوړوي، نو ځکه کوچنيانو ته پکار دي، چې تر هر څه دمخه په خپله ژبه کې پوره وړتيا او مهارت ترلاسه کړي، په دې ډول به دوی د خپل گروپ فعال غړي وشمېرل شي، يعنې پکار ده چې د کوچنيانو لپاره ژبه که د ويلو په بڼه وي يا د لوستلو په بڼه، بايد دا ورته د ښوونځي او د کور د فعاليتونو مهم جز وگرځول شي.

ژبه د کار د ترسره کولو (خبرو کولو، لوستلو، اورېدلو، لیکلو او تفکر) لپاره کارول کېږي. ژبه د هغو مهاروتونو له جملې څخه ده چې باید زده کړای شي.

د ټولنې هر نورمال وگړی په یوه نه یوه ژبه خبرې کوي، څوک په پښتو، څوک دري، څوک انګلیسي او فرانسوي او همداسې په نورو ژبو گړېږي، یعنې ژبه په ټوله نړۍ کې پکار ده، خوعینې ژبه په ټوله نړۍ کې دود نه ده، ان دا چې زموږ په هېواد کې دوه رسمي ژبې شته چې پر هغو سربېره نورې ژبې، لکه: بلوچي، ترکمني، پشه یي او نورې هم لرو. دغه ژبې هم د هېواد په بېلا بېلو سیمو کې ویوونکي لري. همداراز په یوه ژبه کې نظر بېلا بېلو سیمو ته توپېرونه شته، د بېلګې په ډول ایراني فارسي، د کابل له فارسي سره ډېر توپیر لري. کوچنیان هم د خپلو کورنیو د چاپېریال پرته د ژبې د ښه کارولو، د لغاتو پېژندنه، د کتابونو او مجلو پېژندنه او د ژبې د زده کړې د نورو وسایلو په نظر کې نیولو سره چې د ژبې په زده کړه کې ارزښت لري، له یو بل سره توپیر لري. ژبه خپله ریښه له علایمو او سمبولونو څخه را پیلوي یا په بل عبارت سمبولونه او علایم د ژبې بنسټ جوړوي، چې دغه سمبولونه او علایم د ټولنې له خوا منل شوي او د هغو په مانا موافقه شوې ده، د بېلګې په ډول کله چې موږ وایو (پسه) نو زموږ موخه له یو ډول کورني څاروې څخه ده چې ورې لري، بې ازاره دی، موږ ته گټور دی او موږ ټول یې په همدې نوم (پسه) یادوو. خو که د بېلګې په ډول موږ موافقه کړې وای، چې فرضاً همدا څاروی د (څوکی) په نوم وپېژنو، نو څاروی به هماغه و، خو نوم به یې دا بل و.

د داسې ویونو او لغاتو ښوونه، لکه: پسه او څوکی. کوچنیانو ته ډېره اسانه ده، ځکه چې دوی د داسې لغاتو (ویونو) مانا او مقصد لیدای شي، خو د ځینو لغاتو (ویونو) مانا او د هغو ښوونه کوچنیانو ته ستونزمنه ده، لکه: (دیمو کراسي) ځکه د دیمو کراسۍ په شان کلمات او لغتونه کوچنیانو ته مجمل وي، دوی یې نه لیدای شي او نه یې مقصد پېژني، دا کلمات صرف د مفاهیمو لپاره کارول کېږي، دا د داسې شیانو نومونه نه دي، چې موږ یې وینو یا یې ترسره کوو.

ژبه یوه ټولنیزه وسیله ده، خو که مو په کوم غره کې په یوازیتوب ژوند کولای، نو هېڅکله به خبرو ته اړ نه واست، ځکه څوک به نه وو چې ستاسو خبرو ته یې غوږ نیولای وای. ژبه د افکارو د تبادلې لپاره ده، ژبه د حقایقو د بیان لپاره ده او بلاخره ژبه د ارثي ثقافت د لېږدولو لپاره وسیله ده. هغه وخت چې وگړو له لیک لوست سره بلدتیا نه لرله، مشرانو او سپین ږیرو به د پخوا زمانو نکلونه ماشومانو ته بیانول او هغوی به هغه زده کول او نورو نسلونو یا بل نوي کول ته به یې نقلول، هغه وخت تاریخ سینه په سینه د وختونو په کړلېږونو کې لېږدول کېده، خو کله چې لیک رامنځته شو، په تېره بیا کله چې د طباعت فن رواج شو، تاریخ ولیکل شو او د زمان په حافظه کې ثبت شو، همدارنګه ریاضي، ساینس او ان دا چې ځینو اوامرو کې اسانتیاوې رامنځته شوې.

د لوستلو د زده کړې ارزښت:

لوستل هغه کونجی ده، چې د کتابونو وړ زموږ پر مخ را پرانیزي، یا په بله وینا: لوست هغه وسیله ده چې دهغې په واسطه کوچنیان ښوونه او رزونه زده کوي. په حقیقت کې لوستل د ښوونې او روزنې بنسټ جوړوي، که یو څوک لوست ونشي ویلای، نو له تاریخ، جغرافیا او نورو ساینسي مضامینو څخه هېڅ

نشي زده کولای او نه هم پرې پوهېدای شي. څوک چې د لوستلو په مهارت کې وروسته پاته وي، هغه له ښوونې او روزنې څخه پوره گټه نشي پورته کولای.

د افغانستان د لومړنيو زده کړو پروگرام چې د لومړنيو ښوونځيو په بېلا بېلو ټولگيو کې د بېلا بېلو مضامينو تدريس او درسي ساعتونه ټاکي، په دري ژبو سيمو کې په يوه اونۍ کې ۱۲ ساعته دري ژبه او پښتو ژبو سيمو کې ۱۲ ساعته پښتو لوست تدريسوي، دا د رياضي د لوست پرتله درې ځلې زيات وخت دی. * د ښوونځي لومړی کال د سواد د ودې لپاره دی. کله چې موږ لوستي (باسواد) وايو، نو زموږ مقصد له هغه سويه مهارت څخه دی، چې ټول بايد هغه اندازه ليک ولوستلای شي، ځينې وخت د يو لنډ ساده پرگراف د لوستلو د قدرت په توگه تعريفېږي، خو په هر ډول بايد پوه شو چې سواد صرف د څو کلمو له تلفظ کولو څخه لوړ دی يعنې زموږ موخه له سواد څخه داده، چې لوستونکی دې د ليک پر مقصد، مانا او مفهوم باندې پوه شي.

په پرمختيايي هېوادونو کې د وگړو د باسواده کېدو لپاره ورځ په ورځ اړتيا زياتېږي. لويان له دې مهارت څخه (سواد څخه) د ترافيکي ليکنو، علاماتو، لوجو، اخبارونو او نورو لپاره کار اخلي، هغوی دې ته اړ دي، چې د روغتيا، د ماشوم روزنې، د کرنې د ښه کولو، د خوراک د غوره کولو او نورو په اړه له همدې لارې معلومات او پوهه ترلاسه کړي. هغوی بايد د خپلو دوستانو او مسافرو خپلوانو ليکونه ولولي او دهغوی ځواب بېرته وروليږي او په پای کې دوی اړ دي، چې ليکل شوې ډېره ساده لارښوونه هم ولولي. د يونسکو يو راپور څرگندوي، چې د دنيا له نيمايي زيات وگړي نالوستي دي او هم د نړۍ له نيمايي زيات وگړي له لوږې او فقر سره مخامخ دي. نالوستي د توليداتو د کمي، د خوراکي توکيو د لږوالي او د وژونکو ناروغيو عامل ده.

ستاسو دنده د ښوونکي په توگه ډېره درنه ده. تاسو له ډېر لوی خنډ او لويې مجادلې سره چې په افغانستان کې مخامخ ياست، هغه له بېسوادی سره مجادله ده.

د يونسکو راپور زياتوي چې په نړۍ کې له هرو پينځو ماشومانو څخه نيمايي يې ښوونځي ته نه ځي او څلور نور يې له لومړنيو زده کړو څخه لوړې زدې کړې نشي کولای او له لسو ماشومانو څخه يوازې يو ماشوم لوړو زده کړو ته رسېږي. داده هغه جگړه چې تاسو افغاني ښوونکي بايد په هغې کې بريالي شئ، چې څرنگه له هرو لسو ماشومانو څخه هغه پېنځه نور يې بايد ښوونځي ته راوبولئ او څرنگه کولای شئ هغه پېنځه نور چې له لومړنيو زده کړو څخه پورته زده کړې نشي کولای په ډېره ښه توگه ښوونه او روزنه ورکړئ، چې خپل ځان او خپلې ټولنې ته گټور شي او په پای کې څرنگه کولای شئ هغوی وهڅوئ چې لوړو زده کړو ته دوام ورکړي. افغانستان تحصيل کړي لارښود ته اړتيا لري. افغانستان تکړه ښوونکو ته اړتيا لري افغانستان روزل شويو ماهر کارگرانو ته ضرورت لري او بالاخره افغانستان دې ته اړتيا لري چې خلکو يې له کليوالي زده کړو څخه لوړې زده کړې ترسره کړي وي.

* يادونه: دا کتاب په کال ۱۳۷۹ لمريز کې ليکل شوی دی، ځکه خو د تعليمي نصاب بېلگې د هماغې زمانې له دود نصاب څخه اخيستل شوي دي او په هيڅ وجهه پر او سمهالي نصاب د تطبيق وړ نه دي.

په افغانستان کې د لیک لوست ښوونه د ځینو نورو هېوادونو، لکه د چین یا نورو پرتله اسانه ده، ځکه چې د چینایي پرتله پښتو او دري ژبې الفبا لرونکې دي او د الفبایي ژبولیک لوست د هغو ژبو د زده کړو پرتله ډېرې اسانه وي، کومې چې په شکلونو او انځورونو کې کلمات افاده کوي نه دا چې حروف. په چین کې مخکې له دې چې یو کوچنی لیک زده کړي، باید لږ تر لږه زر داسې شکلونه او انځورونه وپېژني، چې علایم او نښې بلل کېږي، ځکه چې د چینایي رسم الخط هره نښه او انځور یوه کلمه څرگندوي. یعنې هره نښه د یوه حرف ښوونکې نه ده، نو ځکه د ډول زرو انځورونو پېژندنه څه اسان کار نه دی.

کله چې یو کوچنی د لومړي ځل لپاره کتاب پرانیزي، داسې څه ویني، چې ده ته لکه د چینایي رسم الخط په شان عجیب انځورونه ښکاره کېږي، خو بیا هم دی کولای شي ځینې شکلونه او انځورونه ذهن ته وسپاري او هغه یاد کړي. ډېرې لومړنۍ کلمې په همدې بڼه ښوول کېږي، خو دا هم باید وویل شي تر هغې چې ماشوم ددغو کلماتو حروف د هغوی له غږونو سره ونه پېژني، هغه چینایي ته ورته دی چې یوازې پر کلماتو، نښو او انځورونو او خپله حافظه باندې استناد کوي.

د ژبښوونې ساحه:

۱- کومه ژبه ښوول کېږي؟

نن سبا په افغانستان کې له لومړي ټولګي څخه تر درېیم ټولګي پورې مورنۍ ژبه تدریسېږي. په پښتو ژبو سیمو کې لومړی کوچنیان پښتو ژبه لوستل زده کوي او پارسي ژبه له څلورم ټولګي څخه وروسته پیل کوي، همدا سې په پارسي ژبو سیمو کې پښتو له څلورم ټولګي څخه پیلېږي.*

۲- هغه ساحې چې د مورنۍ ژبې په زده کړه کې راځي

د ژبښوونې ساحې په لاندې ډول دي:

ښه مکالمه (ښې خبرې کول)، د خبرو پر وخت د مفهوم په مانا پوهېدل، د مفهوم په پوهېدو سره لوستل او هومره لیکل، چې د افکارو د راکړې ورکړې لپاره بس وي. همدا څلور برخې (ویل، اورېدل، لوستل او لیکل) د ژبښوونې په نوم یادېږي.

۳- د مورنۍ ژبې د ښودلو موخې

د پوهنې وزارت د تدریساتو پروګرام لاندینۍ موخې او اهداف په نظر کې لري:

- د زده کوونکو روږدي کول له دې سره، هغه افکار او احساسات، چې په لیکنه یا په ژبه کې دوی ته چمتو کېږي، دوی وکولای شي هغه په ښه ډول افاده کړای شي. (اماده ۲م).

- زده کوونکو ته ددې وس ورکول چې خپله پوهه د لیک او قلم په واسطه په ښه ډول وپوهولای شي. (۲ماده، ۲م).

* بیا هم د کتاب د لیکلو د زمانې (۱۳۷۹ لمريز) دودنصاب ته اشاره ده.

- زده کوونکو ته مورنۍ ژبه گرانول او له هغې سره مینه پیدا کول، ددې لپاره چې په هغې سره کتاب، مجله او نور ولوستلای شي او د انسان په وجود کې له لوستلو او پوهېدلو سره د یو ډول مینې او علاقې رامنځته کول (۳ ماده، ۲م).

- د زده کوونکو د لغاتو زیاتوالی، د مورنۍ ژبې د کلماتو په مانا پوهول، دهغو لیکل او زده کول، دهغو لوستل او په دې ډول زده کوونکو ته د لیکلو وړیادول (۴ ماده، ۲م).

لکه څرنګه چې له پورته اهدافو څخه ښکاري، لوستل، لیکل، اورېدل او ویل یو له بل څخه بېل نه دي، بلکې دا د ژبښوونې په برخه کې ټول یو شان برخه لري. املا، انشا او خبرې کول ټول د ژبښوونې اجزا دي او بیا د قرائت په درسي فعالیت کې لازم مواد دي. د ژبښوونې د پروګرام مرکزي او اصلي هدف د افادې درستوالی او سمه افاده کول دي، ښوونکي باید له زده کوونکو سره مرسته وکړي، چې واضح او منطقي فکر وکړي او خپل مطالب په ښه ډول هم په لیکلې ډول او هم د وینا په ډول په وضاحت بیان کړای شي. موږ ولې غواړو چې ماشومان مو لیک لوست زده کړي؟

لکه مخکې چې وویل شول لوستل داسې کونجې ده چې د کتابونو وړ د انسان پر مخ پرانیزي، ان دا چې ځینې خلک د تفنن او تفریح لپاره کتاب لولي، لکه: کیسې، ادبي مضامین، اشعار او نور اوله هغو خوند اخلي. انسان د زده کړې لپاره ښوونځي ته ځي، ځکه چې معلومات یې زیات شي، دوی ته شخصي قناعت حاصل شي او د لټولو او کنجکاوی حس یې آرام شي. هغوی تاریخ، جغرافیه او نور علوم لولي، چې یو څه زده کړي، بیا د جرایدو، کتابونو او مجلو په لوستلو پیل کوي او ځان د خپل چاپېریال او نړۍ له پېښو خبروي. همدارنګه د ځینو نورو معلوماتو د موندلو لپاره کتابونو ته مراجعه کوي، د بېلګې په ډول دوی دا زده کوي چې څرنګه یو خوراک پوخ شي؟ نو ددې پوښتنې لپاره د اشیزي کتاب گوري یا که غواړي چې دا زده کړي چې د یو ماشین پرزی څرنګه تړل کیږي، نو د ماشین ښودنې یو کتاب ته مراجعه کوي او داسې نور. ځینې وخت په لوړ غږ د یو کتاب لوستلو ته اړ کیږو، چې اورېدونکي هم له هغه څخه ګټه واخلي چې په کتاب کې دي، ممکن دا یوه کیسه وي، یا یو اخبار وي، یا د کوم شي په اړه معلومات وي.

۵. د یوه ښه لوستونکي ځانګړنې:

لوستونکی چې څه لولي، باید په هغو پوه شي، یعنې یوازې تلفظ کول د کلمو مفهوم نه واضح کوي، د کلمو مانا باید لوستونکي ته واضحه وي. هغه باید د هغو ښو له مانا سره بلد وي، چې په لیکنه کې راغلي دي، دی باید هغه ټول پرګرافونه، جملې، کلمات او د مطالبو لنډیز چې د کتاب په پای کې راغلي ولوستلای شي. هغه باید د نقشو، ګرافونو او نورو انځورونو په اړه چې د لیکل شویو موادو په اړه دي پوره پوهه ولري، همدارنګه دی باید دهغو نورو ټولو وسایلو په اړه هم پوهه ولري، چې په لوستلو کې پکار یږي، د بېلګې په ډول د قاموسي (سیندګي) په اړه باید پوه شي او د نوي لغات مانا په هغه کې وموندلای شي. هغه باید د کتاب بېلا بېلې برخې چې ځانګړي معلومات وړاندې کوي وپېژندلای شي، لکه: جدولونه، مفردات، عنوانونه، څپرکي، فهرست او نور.

همدارنګه لوستونکی باید د خپل هدف له مخې د لوستلو بېلا بېل تکنیکونه په کار واچولی شي، لکه یوه ساده کیسه په چټکۍ ولولي، خو د علمي مسایلو لرونکې لیکنې به په غور لولي او هغه خبرې چې باید په یاد وساتل شي هغه دې یادښت کړي. باید په دې هم پوه شي هغه څه چې لولي یې څرنګه یې

ارزيابي کړي. ايا داسې کومه لاره شته چې د لوستل شويو موادو د صحت او ثقه والي ثبوت وکړي او ايا دغه معلومات چې ده ولوستل نوي دي او که زاړه، ايا دا معلومات حقيقي او مهم موضوعات بيانوي که عادي، ايا دا مواد ښه ليکل شوي او که د ليک له مخې کمزوري دي؟

بل دا چې لوستونکي بايد لوستلو ته ميل او رغبت ولري. زموږ د ښوونکو دنده داده چې پورته ټولې ځانگړنې په زده کوونکو کې وروزي، وده ورته ورکړي او له هغوی سره مرسته وکړي، چې هغوی ښه لوستونکي شي.

ج: د لوستلو اړيکې له نورو موضوعاتو او مضامينو سره :

د پوهنې وزارت د لومړنيو تدريساتو پروگرام دا څرگندوي، چې د اورېدو، خبرو کولو، لوستلو او ليکلو ټول فعاليتونه د مورنۍ ژبې تر عنوان لاندې راځي او په لومړنيو ښوونځيو کې دا بايد د ځانگړو مضامينو او بېل لوست په ډول ونه پېژندل شي، يعنې دغه فعاليتونه ټول د عيني مضمون اجزا دي.

املاً، انشاء او له يادول، ټول د زده کړې وسايل دي، چې ماشومان د مورنۍ ژبې په زده کولو کې په تفريري او ليکنۍ ښه روزي، کله چې ښوونکي نور مضامين، لکه: تاريخ، جغرافيه، ساينس او نور تدريس او تشرېح کوي، نو بايد د ژبې قواعد مراعات کړي.

ښوونکي بايد هڅه وکړي ښې خبرې وکړي او کلمات واضح ادا کړي. د کوچنيانو ځوابونه که تحريري وي او که تفريري، د ژبې له پلوه دې هم اصلاح کړي، سره له دې که اړوند مضمون ژبه نه وي.

د وکتور دورلست په خپل کتاب کې چې (د ژبښوونې اړونه) تر نامه لاندې دی ليکي، چې د ژبې ځواک د زده کړې يوه وسيله ده. هر څومره چې يو څوک په لوستلو کې تکړه وي، هر څومره چې د لغاتو ذخيره ولري، هغومره په اسانه ډول خپل افکار او خبرې ښې اورولای شي او هومره ښه زده کولای شي او همدومره بې څه پخپله او څه هم دنورو په مرسته د زده کولو ظرفيت لوړ وي.

ژبه د تفکر يوه وسيله ده، نو ځکه په ژبه کې پرمختگ او ښه والی د زده کوونکي ذهني ځواک پياوړی کوي. يو ښه لوست د مفکورو د ښه تنظيم، د هغو د ښه غوره کولو (د لوستونکي له موخې سره سم)، ارزيابي، تعديلاتو او د مفکورو له تنقيداتو سره سروکار لري.

همدارنگه د وکتور دورلست د خپل کتاب په ۲۰ مخ کې ليکي: د لومړنيو ښوونځيو يو لوی مسووليت دا هم دی، چې د ديموکراسۍ د ژبنيو عملياتو په ښوونه کې هم هڅې وکړي، په يوه ټولنه کې د ديموکراسۍ برياليتوب دهغې ټولنې د وگړو په تعليمي سويې يا د زده کړو په کچې پورې اړه لري، چې دوی په څومره گروپي (ډله ييزو) خبرواترو، ډله ييزو پلانونو، گډو فيصلو او پرېکړو کې برخمن او يو له بل سره مرستندوی دي. په ډله ييزو کارونو کې د کار د گروپ هر غړی خپل نظر وړاندې کوي، زده کوونکي بايد د نورو د نظرياتو د اورېدلو ادا زده کړي او نورو ته دخبرو کولو وار ورکړي. هغوی بايد دنورو خبرې په کره توگه واورې، قضاوت ورباندې وکولای شي، په پای کې ټول نظريات سره انسجام کړای شي، د يوه ټوليز يا مجموعي پلان په ښه بې راوستلای شي او د ډله ييز فکر کولو استازيتوب وکولای شي، چې همدا عملي ديموکراسي ده.

د - په ژبښوونه کې معلومات، سوابق او لازم مهارت:

لومړۍ - خلک څنگه لوستلای شي؟

کله چې موږ یو لیک لولو، نو په حقیقت کې یو شمېر تورې نښې پر کاغذ وینو او دغه نښې زموږ په دماغ کې د کلماتو معناوې رانښيي، چې موږ له هغو سره اشنایي لرو یعنې دا هغه کلمې دي، چې زموږ په ذهن کې ټاکلي انځورونه مجسموي. د بېلګې په ډول که داسې یوه جمله ولولو چې: (یو تورڅرب پسه له اوبو پورې وت) نو موږ فوراً د یوه پسه، اوبو او له اوبو د پورې وتو عمل په ذهن کې مجسموو. موږ پسه لیدلی او د هغه بڼه او څېره په خپل ذهن کې لرو او رنگ (تور) سره هم بلد یو، خو ددې پر ځای که له داسې یوې کلمې سره مخامخ شو، چې مفهوم یې زموږ په ذهن کې مجسم شي او په مانا یې هم نه پوهېږو، نو له هغې څخه مطلب هم نشو اخیستی.

د لوستلو په اړه ډېرې زیاتې څېړنې شوي او هر ډول لوست یو له بله بېل کړی شوی، په دې اړه ډېر زیات حقایق شته. د لوست په وخت کې د انسان سترګې هره کرښه په لنډو، خو چټکو حرکاتو تعقیبوي، بیا یې بلې کرښې ته اوږي، دلته د هر بېلا بېل وګړي د سترګو د حرکت ترمنځ توپیر لیدل کیږي، که یو وګړی ګړندی لوست کولای شي کلمات ټول ویني ان دا چې څو څو کلمې په یو ځل لولي او په هماغه ګړندیتوب یې مفهوم او معنا دده ذهن ته رسیږي، خو یو بل وګړی ممکن کمخوانه وي یا په ځنډ لوست وکړای شي چې یوه کلمه یو ځل ګوري بیا یې وروسته معنا ذهن ته ورځي ان دا چې ممکن د یوې کلمې هر توری بېلا بېل په ځنډ وګوري ترڅو چې معنا او مفهوم یې ذهن ته ورسېږي. ممکن هره کرښه پر سترګو سربېره د ګوتو په حرکت هم تعقیب کړي، همدارنګه امکان لري هره کلمه تلفظ کړي او په غږ سره یې ولولي، نو یوڅوک چې لومړی لوست زده کوي همداسې کوي. د یوه کوچني له سترګو څخه د لوست په وخت کې پوهېدای شي، چې د هغه سترګې په هره کرښه کې څو څو ځله درېږي او هم لیدلای شي، چې د هغه سترګې په داسې حال کې چې یو ځل له یوې کلمې څخه تېرې شوي، خو بیا پرې راګرځي او هغه بیا لولي. ممکن یو کوچنی یوه کرښه ګړندی ولولي، خو کله چې یوې نوې کلمې ته ورسېږي بیا ځنډ کوي او هڅه کوي د هغې په معنا پوه شي.

یو ډول ځانګړې کامرې شته چې کولای شي د انسان د سترګو حرکات د لوست پر مهال عکاسي کړي، داسې چې لوستونکی غلی ناست وي او خپله زړه پر مېز ږدي، چې دده د سر د خوځېدو مخنیوي وشي، دا وخت کمږه دده سترګو ته څېر کیږي او دده پر سترګو د رڼا یوه وړانګه غورځول کیږي، دا وخت لیکل شوې پاڼې دده د سترګو مخې ته ایښودل کیږي او په لوست پیلوي، د سترګو په هر ځل درېدو یو تورتکی د کامرې پر فلم ثبتیږي او کله چې سترګې بلې کرښې ته اوږي د فلم پر مخ دا کرښه هم ثبتیږي. د فلم پر مخ د تورو ټکیو په شمېرلو سره پوهیږو، چې د یوه تن سترګې څو ځله پر یوه کرښه درېدلي؟ په دې ډول د هغه د لوست ګړندیوالی سنجولای شو.

دوهم - هغه تجربې او مهارتونه چې کوچنیان یې مخکې له ښوونځي څخه لري: د کوچنیانو سوابق د لوست لپاره د هغوی چمتوالی ښکاره کوي. کله چې کوچنیان په ښوونځي کې شاملیږي په خپله مورنۍ ژبه پوهیږي، پخپله په هماغه ژبه خبرې کوي، اوري یې او پرې پوهیږي او همدا د زده کړې لپاره له مهمو سوابق څخه شمېرل کیږي.

البته د یوه داسې ماشوم لپاره چې دهغه مورنۍ ژبه پښتو وي دا ډېر ستونزمن کار دی، چې هغه داسې ښوونځي ته ولاړ شي چې هلته تدریس په پارسي ژبه وي او همدارنګه ددې سرچپه هم همداسې ده. د

لومړي ټولگي یو ښوونکی باید پوه وي کله چې دی ښوونځي ته ځي، نو هلته په لومړي ټولگي کې له داسې کوچنیانو سره مخامخېږي، چې هغوی ډېری شپږ کلن، لږ شمېر یې لږ څه لویان یا وړوکي وي، یعنې تقریباً زیات شمېر یا ټول یې په یوه عمر کې وي ان دا چې د نجونو په ښوونځیو کې ټولې نجونې په یو شان کالیو کې ښوونځي ته راځي، نو دا ظاهري یو شان ته والی ددې معنا لري، چې دوی به ټول په یو شان او یوه ذهني او جسمي سویه کې وي؟ دغه ماشومان یو یې له یو ډول شرایطو او کورنۍ څخه راځي بل یې له بل ډول شرایطو او کورنۍ څخه، نو د دوی کورونه او کورنۍ یو شان نه دي او نه له هره پلوه یو له بل سره ورته والی لري.

د ماشومانو د ودې مضمون موږ ته د وگړیو توپیرونه رابښي او د ماشومانو د ودې توپیر جوتوي، نو ځکه موږ باید تل په یاد ولرو چې هېڅکله دوه ماشومان یوله بل سره ورته والی نه لري، خو که دوه گوني وي هغه بېله خبره ده.

که له میندو څخه پوښتنه وکړئ، چې ماشومان مو ان په یوه کور کې خومره توپیر لري، نو ښکاره به شي چې د عینې کورنۍ ماشومان هم یوله بل سره ډېر توپیر لري، یو ماشوم په لسو میاشتو کې په گرځېدو راځي، بل ايله په یوه کلنۍ کې په گرځېدو راځي، د یوه ماشوم غاښ په شپږ میاشتني عمر کې لوی شي او بل تر اتو او نهو میاشتو پورې غاښ نه لري.

یو ماشوم په ډېر کوچنیوالي کې خبرې زده کوي او بل ممکن ډېر وروسته خبرې زده کړي او هم به تر هغه بل ښې او واضحې خبرې وکړای شي، بل به ډېر په ځنډ او ځنډ خبرې کوي. یو ماشوم خپل لاس پښې ښه پکار اچوي بل یې نشي اچولای. همداسې ډېر نور توپیرونه. زیات شمېر ارواپوهانو د نجونو او هلکانو خپرنې کړي او دې پایلې ته رسېدلي، چې معمولاً نجونې د هلکانو پر تله چټکه وده کوي، د بېلگې په ډول هغوی عقیده لري چې نجونې په شپږ کلنۍ کې ښوونځي ته د داخلېدو لپاره چمتو کېږي، خو ښه به وي چې هلکان په شپږ نیم کلنۍ یا اووه کلنۍ کې ښوونځی پیل کړي. سره له دې هم هلکان د ساینس په زده کولو کې تر نجونو تکړه دي. کله چې هلکان او نجونې څوارلس کلنۍ ته ورسېږي، نو لیدل کېږي چې هلکان د نجونو پر تله ځواکمن وي.

درېیم - کوم شیان لوستلو ته د کوچنیانو چمتوالی ښکاره کوي؟

۱. د کوچني جسمي وده:

سترگې: کوچنیان لرې لیدونکي وي، په دې معنا چې شیان له لرې څخه ښه لیدلای شي، خو کله چې کوچنیان په لوستلو پیل کوي، نو دا کوچنیان باید ډېرې کوچنۍ ښې د کاغذ د پاڼې پر مخ وويني او له نږدې څخه د کوچنیو شیانو په لیدلو سره دهغه سترگې روږدې شي. باید د هغه سترگې له ښي لورې مخ کینې خواته د کرښو په تعقیبولو کې وروزل شي. د ماشوم د باصرې قوه باید دومره ځبرکتیا ومومي چې سره ورته توري، لکه: د «و، و، ر، او ز» او نور یو له بل سره توپیر کړای شي.

غږونه: ایا کوچنی کولای شي د سره ورته غږونو توپیر وکړي؟ لکه تار او دار، ایا هغه کولای شي دا ډول کلمات په ښه ډول واورې؟

عضلاتي کنټرول: ایا ماشوم پر خپل ځای ارام کېناستلای شي که پر خپله چوکۍ خوځېږي؟ له خپل کوم لاس څخه زیات کار اخلي؟ که یې په کین لاس عادت اخیستی وي ایا د ده مور و پلار دا هڅه کړې، چې د

ده دا عادت بدل کړي؟ يو شپږ کلن ماشوم بايد خپل هر هغه لاس چې ورته ډېر طبيعي ښکاري په کار واچوي. ايا هغه کولای شي د کرنو منځ ږنگ کړي يا دا چې ددې کار لپاره د خپلو لاسونو حرکات نشي کنټرولولای؟ ايا هغه له تورې درې څخه کلمات په ښه ډول را نقلولای شي؟
خبرې کول: ايا ماشوم په وضاحت سره خبرې کولای شي يا دا چې تلفظ يې واضح نه دی او ډېر ماشومانه دی، ايا د هغه ژبه بندېږي او ايا هغه د ځينو غږونو په تلفظ کې ستونزې لري؟
۲. د ماشوم هيڅکله وده:

ايا ماشوم ډېر ژر په ژبا کيږي؟ ايا ماشوم په هغو ځايونو کې چې پخوا پکې نه و اوسېدلی يعنې په ناشنا ځايونو کې وېرېږي؟ ښوونکي بايد له زده کوونکي سره د امرسته وکړي، چې په خپل ځان کې پر خپل ځان ويسا والی (اعتماد به نفس) ته وده ورکړي او ځان په ټولگې کې ډاډه وېولي. ايا هغه تند او عصبي دی که خپلې گوتې ژوي؟
۳. د ماشوم ټولنيزه وده:

ايا هغه له نورو ماشومانو سره لوبې کوي؟ که دا ماشوم په وړکتون کې وي، نو دا يې زده کړي چې له خپلو همزولو سره څرنگه راشه درشه ولري؟ ايا دغه ماشوم له خپل ځان څخه مشر وروړي يا خور لري، چې هغوی يې ځان ته مطيع کړي وي او خپلې غوښتنې يې پرې منلې وي؟ يا دا چې پخپله همدا ماشوم تر نورو مشر دی او له ده څخه کوچنی خويندې او نور وروڼه لري او پر هغوی امر کوي او خپلې غوښتنې پرې مني. ايا دی داسې يو ماشوم دی چې په خپلې کورنۍ کې يوازې دی او د لوبو نورو همزولي نه لري؟
ايا هغه له نورو ماشومانو څخه وېرېږي؟ ايا هغه انا، عمه، خاله او نور خپلوان لري، چې د هغه په روزنه کې يې ونډه اخيستی وي او هغه يې نازولی او د ماشومانو عاداتو په لرلو لوی کړی وي؟
د ماشوم ذهني وده: لکه چې وويل شول ځينې ماشومان دنورو پر تله تگ، خبرې کول او نور ډېر ژر زده کولای شي، همدارنگه ځينې بيا په زده کولو کې تر نورو چټک وي. هغوی د هغو ماشومانو پر تله چې ورو ورو وده کوي ډېر ژر د زده کړې لپاره چمتو وي، يو ذکي ماشوم طبعاً نظر نورو ته په کوچنيوالي کې زده کړه پيلوي او ډېر ژر يې زده کولای شي، په دې اړه د ماشومانو د زده کړې د ارزونې (ارزيابۍ) لپاره ځينې ټسټونه (ازمېښتونه) شته، چې د هغوی په مرسته کولای شو هغه ماشومان چې ژر زده کړه کولای شي، د نورو پر تله وپېژنو او هغوی چې په ځنډه زده کړه کوي بېل کړای شو.

۵. د کوچنيانو سوابق او تجربې:

ايا ماشوم له کتابونو سره بلد دی؟ ايا مور و پلار يې کتاب ورته لولي؟ ايا د دوی په کور کې کتابونه شته، ايا دا احساسوي، چې لوستل يو په زړه پورې او مهم مهارت دی؟ ايا دغه ماشوم چېرې گرځېدلی او مسافرت يې کړی، کله هوايي ډگر ته ورغلی او د الوتکو الوتل يې ليدلی؟ ايا د سپک جوړولو کار يې ليدلی او د بله وزر په اړه چې خاورې يوه خوا بله خوا اړوي کله يې پوښتنه کړي؟ يا د اوبنانو کاروان يې ليدلی او دا چې چېرته ځي پوښتنه يې کړي؟ پورته ياد ټول شيان هغه موضوعات دي، چې کولای شو د هغو په اړه ډېرې خبرې وکړو، دغه ټولې تجربې ماشوم له ځان سره ښوونځي ته راوړي او همدا تجارب دي، چې لوست هغه ته له مانا ډکوي او پر مفاهيمو ښه پوهيږي.

۲. د لغاتو ذخیره:

ایا د ماشوم د لغاتو ذخیره څنگه ده، کولای شي په وضاحت سره خبرې وکړي، ایا هغه داسې کلمات چې لویان یې وایي او اووه کلن ماشومان یې په معنا نه پوهیږي کارولای شي او که دا چې هغه په لنډو جملو خبرې کوي. ایا هغه د ټولګي په خبرواترو کې برخه اخیستلای شي او خپل نظر نورو ته څرګندولای شي؟ ایا هغه د لغاتو یوه پوره ذخیره او دهغوی ماناوې لري، چې هغه یې له خپلو تجربو ترلاسه کړي وي؟ هغه ښوونکي چې د ټولګي په لومړیو ورځو کې د لومړي ټولګي زده کوونکي څیړي، هڅه کوي پورتنیو پوښتنو ته ځوابونه ومومي. وروسته دهغو پر اساس قضاوت کوي او دې پرېکړې ته رسیږي چې ایا ماشوم چمتو دی لیک لوست پیل کړي او که نه.

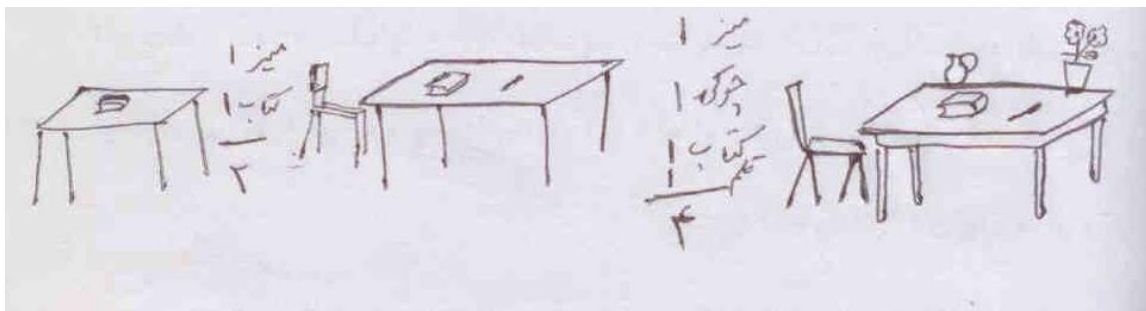
په دې اړه ښوونکي له ځان څخه لاندېنۍ پوښتنې پوښتي:

- ایا ماشوم د ټولګي له دننه فعالیتونو سره مینه ښيي.
- ایا ماشوم ازادانه خبرې کوي او خپل مطلب نورو ته پوهولای شي.
- ایا ماشوم هغو کیسو ته چې ښوونکي یې په لوړ غږ دوی ته وایي مینه ښيي.
- ایا ماشوم د ښوونکي ځینې هدايات تر کومه تعقیبولای شي.
- د ده نوم چې لیکل شوی پېژني یې؟ هغه نښې چې د ټولګي پر دیوالونو څرول شوي دي، پېژني؟ هغه کلمې چې څو څو ځلې پر کاغذ لیکل شوي پېژني؟ هغه کلمې چې لومړۍ توري یې د ده د نوم له توري سره ورته دي پېژني او د بېلا بېلو حروفو غږونه پېژندلای شي؟

هغه ازموینې (ټسټونه) چې لوست ته د ماشوم چمتووالی ښکاره کوي:

د ولایاتو ښوونکي په دې برخه کې د خپرو شویو ازموینو په اړه معلومات نه لري، چې د هغو له مخې لوست ته د ماشوم چمتووالي باندې پوه شي، د دغه ډول ازموینو برابرول گران تمامیږي، یوازې یو څو په پښتو او دري محدودې ازموینې چاپ شوي، خو یو تجربه لرونکی ښوونکی څه ناڅه د همدغو ټسټونو د ارزیابۍ په اندازه د ماشوم په لیدلو سره دا پرېکړه کولای شي، چې نوموړی ماشوم څومره لوست ته چمتو دی او له دې پرته ځینې ساده ازموینې شته، چې خپله ښوونکی هغه پر ماشومانو پلي کولای شي.

۱. د یوه انځور کښل: ښوونکی یوه پاڼه کاغذ زده کوونکي ته ورکوي او د یوه انځور رسمول ورته وایي، کله چې زده کوونکی نوموړی انځور بشپړ کړي، نو د انځور هرې برخې ته ځانگړې نومې ورکوي، په دې ډول هر ماشوم چې لوړې نومې ترلاسه کړي، هغه د نورو پر تله لوست ته ښه چمتووالی لري.

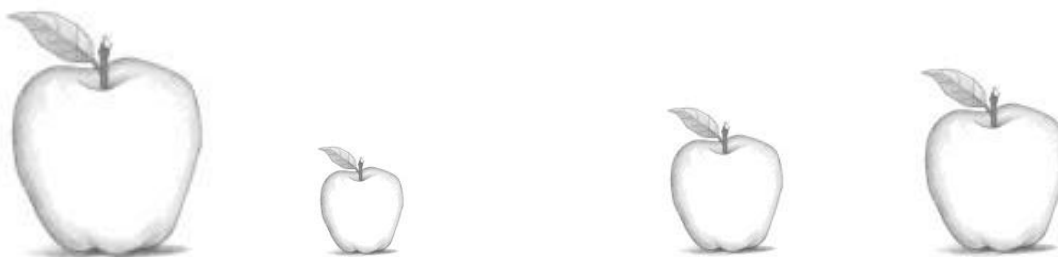
هغه ماشوم چې ښه او لومړی انځور بشپړ کړي، هغه د هغه ماشوم پر تله چې د کينډۍ خوا انځور يې بشپړ کړی ډېر د زده کړې لپاره چمتو دی.

۲. د انځورونو ښودل: ښوونکی یو انځور خپل زده کوونکي ته ورکوي او له هغه څخه غواړي، چې دغه انځور شرحه کړي، هغه څه چې زده کوونکي يې وایي ښوونکی يې لیکي:

- ډېر ټېټه سويه زده کوونکي ښايي يوه يا دوه کلمې ووايي لکه (سپي او هلک).
- ممکن يوه يا دوه جملې ووايي لکه: (زه يو هلک وینم، زه يو سپي وینم).
- ممکن زده کوونکي خپله يوه يا دوه جملې ووايي، خو کله چې ښوونکی نوموړې پوښتنې ور څخه وکړي او ورته ووايي چې نور څه ویني، نو ماشوم ممکن ووايي (تور سپي ډېر کوچنی دی).
- یو ماشوم ممکن په ازاد ډول د انځور په اړه خبرې وکړي او ډېر څه ووايي ان دا چې يوه لنډه کیسه د هغه انځور په اړه وکړي، د بېلگې په ډول ممکن ووايي: په دغه انځور کې یو کوچنی سپي له هلک سره د سړک کوزې خواته ځي، فکر کوم چې هلک ښوونځي ته ځي او د هغه سپي هم ورسره ځي، ممکن د هغه ښوونکي يې سپي بېرته کور ته ولېږي...
- یو ماشوم ممکن د پورته په شان عکس العمل وښيي او پر دې سربېره ممکن له خپل ښوونکي څخه د انګور په اړه پوښتنه وکړي، چې دا له موضوع سره د هغه مینه ښکاره کوي، د بېلگې په ډول له ښوونکي څخه پوښتنه کوي ایا دا سپي د همدغه هلک دی؟ ایا ښوونکي دا انځور له کومه کړی؟ یا هغه داسې نور انځورونه لري؟ ولې يې دا انځور دوی ته راوړی او داسې نورې پوښتنې.

۳. پر کاغذ باندې د بېلا بېلو انځورونو رسمول د هغوی د لویوالي او کوچنیوالي د ښودنې لپاره یا د هغو د ورتهوالي او یا یو له بل سره يې د توپېرونو په خاطر یا د لاس د عضلاتو د تمرین په اړه.

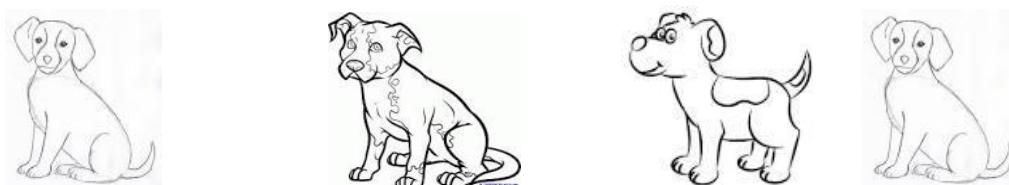
د بېلگې په ډول کوم یو لوی او کوم یو کوچنی دی؟

کوم یو له نورو سره توپیر لري؟

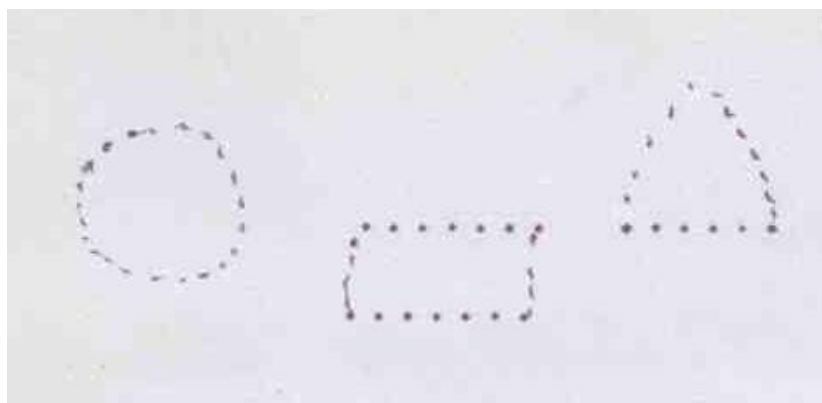
کوم انځورونه له یو بل سره ورته دي؟

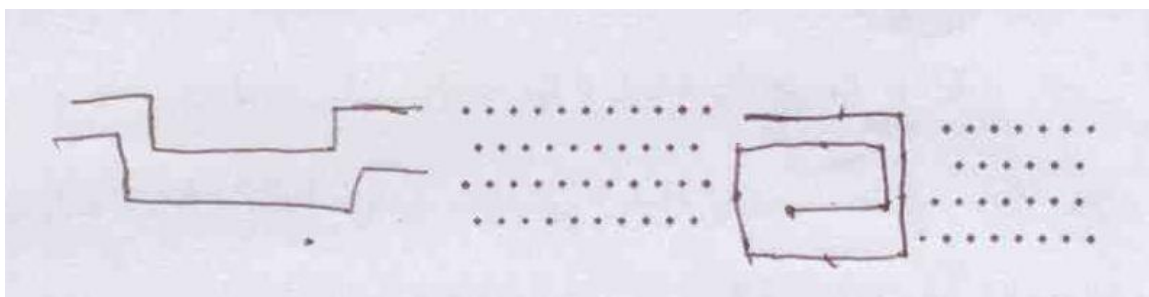
خپل قلم واخلي او پر لاندې ټکيو کرښه وکارې؟

.....

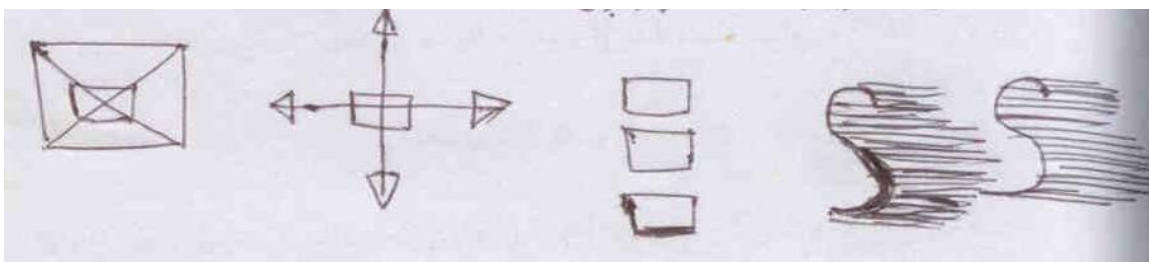
.....

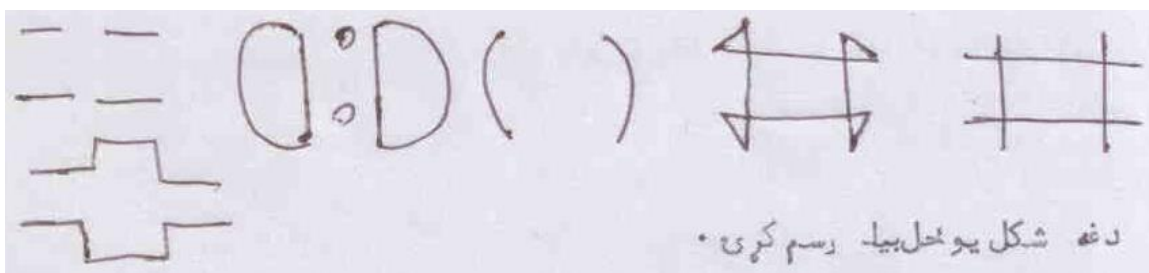
پرلاندې ټکو باندې هغه انځورونه چې دهغوی تر څنګ دې وکارې؟

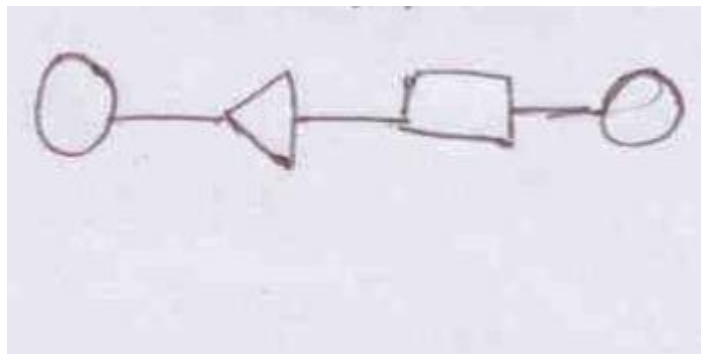
دلاندې انځورونو نقل کټ مټ وکارئ؟

لاندنې انځورونه، لکه دهغو انځورونو په شان چې دهغوی په خوا کې دي بشپړ کړئ.

دغه شکل یو ځل بیا رسم کړئ

یادونه:

د دغو فعالیتونو پر اساس او د دغو ساده ازموینو په ترسره کولو سره ښوونکی کولای شي ماشومان په بېلا بېلو گروپونو ووېشي، هغه ماشومان او زده کوونکي چې لږ څه مخکې اوڅکي دي، کولای شي په سیده ډول د لومړي ټولگي د لوست کتاب پیل کړي، بل گروپ چې په منځني حد کې دی یعنې د لومړي گروپ د زده کوونکو په اندازه لیاقت او ذکاوت نه لري هغوی کولای شي د کیسو په اورېدو، د لغاتو او کلماتو په تمرین، د ځینو چارټونو په لوست او پر نورو اسانه کارونو بوخت شي، چې دا ټول د دوی په تجربو کې زیاتوالی راوستی شی دا دوی ته د خبرواترو موضوعات برابر وي. البته یو شمېر فعالیتونه شته چې کوچنيان لوست ته ښه چمتو کولای شي.

په لنډ ډول ویلای شو، لکه څرنګه چې کوچنيان د جسمي ودې له پلوه یو له بل سره توپیر لري، همداسې هم د ذهني او ټولنیزې ودې او رشد له پلوه یو له بل سره توپیر لري. دغه ټول حقایق باید یو ښوونکی چې د لومړي ټولگي زده کوونکو ته لوست ښيي په نظر کې ولري.

د لومړنیو زده کړو پروګرام ته یو عمومي نظر:

د لومړنیو ښوونځیو ښوونکو ته کومه موضوع چې د ډېر ارزښت وړ ده، هغه داده چې د خپل تدریس ساحه د لوست له کتاب څخه بهرته هم پراخه کړي.

کله چې ښوونکی هغه پېشنهادونه (وړاندیزونه) چې د لومړنیو ښوونځیو د درسي پروګرام په اړه د پوهنې وزارت له خوا جوړ شوي ولولي، نو ورته څرګندېږي چې په هغه کې د ژبې د تدریس د ښه والي او پیاوړتیا او لا پراختیا لپاره هڅې نغښتي، په هغه کې زده کوونکو ته د ورځنیو موضوعاتو او په لفظ او مفهوم سره د مسایلو پر ښودنه باندې تېنګار شوی، په دې اصولنامه کې ښکاره شوي، چې وچ او تش تکرار هېڅ ګټه نه لري او بېځایه تکرارونه وخت له لاسه باسي او زړه توروالی رامنځته کوي. (۹ماده، ۹مخ).

خو سره له دې هم په ځينو کليوالي ښوونځيو او ان دا چې په ځينو ښاري ښوونځيو کې له داسې د لومړيو ټولگيو ښوونځيو له ښوونکو سره مخامخېږو، چې دوی په هماغه ډول چې دوی ته ښوونه شوې، هماغسې لگيا دي او اوس هم درس ورکوي. د بېلگې په ډول ښوونکي او ټول زده کوونکي په لوړ او ازیو ځای لوست تکراروي، چې په دې ډول زده کوونکي صرف کلمات په یادو زده کوي. زده کوونکي څو څو ځله د کتاب محتويات له ياده کوي، خو د کتاب له مخې څه نشي لوستلای، يا دا چې ښوونکي د ټولگي له يوه ذکي زده کوونکي څخه غواړي، چې يو پرگراف يا يوه پاڼه ولولي او نور زده کوونکي دې خپلو کتابونو ته خبر شي ان دا چې ځينې وخت کلمات د خپلو گوتو په واسطه تعقيبوي يعنې د لوست پر مهال گوته پرې کارې او پر مخ ځي.

همدارنگه يو بل زده کوونکی بيا درس لولي، ورپسې يو بل راځي لولي يې، تر هغو چې د ټولو وار ورسپړي او لوست په لوړ غږ ولولي او نور زده کوونکي غوږ نيسي او کړښو ته ځيروي. د درس او زده کړې په دې طريقه کې مناقشات نشته او نه داسې کومه لاره شته، چې پوه شو ايا رښتيا هم زده کوونکي په هغه څه پوه شول چې لولي يې کړه.

الف. قرائت:

د لومړنيو زده کړو پروگرام د قرائت په اړه وايي:

۱. له لوستلو څخه موخه د هغه څه پوهېدل نه دي، چې ليکل شوي. د اماده په ښکاره ډول ښيي چې يو لوست بايد بې له مانا او مفهوم څخه صرف څو څو ځله په لوړ غږ په زده کوونکو تکرار نه کړو، دلته موخه داده چې زده کوونکي دې ته اړ نه شي چې لوست د توتي په شان ياد کړي، بلکې د هغه په مفهوم بايد پوه شي. ښوونکي ته لازمه ده چې پوښتنې وکړي، د زده کوونکو پوښتنې راوپاروي او غوږ ورته ونيسي بيا يې ښه ځواب ورکړي، په ټولگي کې مناقشات او خبرې اترې رامنځته کړي او په دې ډول يې يقين راشي چې زده کوونکي پر هغه څه چې لولي يې پوه شوي دي. د قرائت د هدف ټاکل ډېر مهم دی او بايد دغه هدف ته د رسېدو لپاره له زده کوونکو سره مرسته وکړو، د بېلگې په ډول له ځان سره پرېکړه وکړو چې زده کوونکي بايد له يوه ټاکلي لوست څخه زده کړي. که له ځان سره داسې يو هدف ونه لرو، زده کوونکي په هماغه توتي ډول حفظ کولو باندې روږدي کېږي، د لوست له مفهوم څخه بې خبره پاته کېږي، د لومړيو ښوونو پروگرام ښيي چې، معنا د لوستلو بنسټ جوړوي.

د ښوونځي ژوند او په تېره بيا هغه څه چې زده کوونکي په گډه پرې بحث او خبرې کوي د لوست و ليکلو لپاره ډېر برابر فرصت برابروي، بايد هڅه وکړو چې د ليک لوست لپاره له همدغه ډول فرصت څخه زياته گټه واخلو. دا په ښکاره ښيي چې ښوونکی بايد د خپل لوست موضوعات د لوست له کتاب څخه بهر موضوعاتو ته هم ور پراخ کړي. ملي او محلي پېښې د زده کوونکو د لوست لپاره ډېر په زړه پورې موضوعات کېدای شي، چې په دې اړه ښوونکي له زده کوونکو سره خبرې اترې وکړي او شاگردان د هغو په اړه وليکي او ښوونکي د هغوی د قرائت لپاره په دې اړه ځينې لوحې وليکي. ښوونکي او زده کوونکي کولای شي د خپل ښوونځي اود خپل شاوخوا ژوند په اړه کيسې وليکي، دا شيان هم په لוחو ليکلای شو او له هغو څخه د درسي موادو په ډول کار اخيستلای شو، همدارنگه زده کوونکي کولای شي د ليکنو د تشرېح لپاره ځينې انځورونه وکارې.

۳- د پوهنې وزارت د لومړنيو زده کړو د تدریساتو پروګرام څرګندوي، چې که لیک او لوست د ورځني ژوند پر بنسټ وي، ښوونکي اړ نه دي، چې یوازې د لوست د کتاب په متن پورې تړلي پاته شي، بلکې د قرائت کتاب یوازې د یوې وسیلې یا واسطې او الې په ډول کارولای شي، چې ځینې ځینې وخت هغه ته اړه پیدا کېږي او هغه څه چې د لیک لوست په پیل کې له هغو څخه کار اخیستل کېدای شي دادي:

چارټونه (لوحي)، هغه لويې درې چې پر هغو کلمات او جملې د زده کړې لپاره لیکل شوي وي او پر دیوالونو او د تورې تختې خواته څړول شوي وي، دا لوحې د ساینس په لوست کې هم لکه د لیک لوست د درسونو په شان جوړې او کارول کېدای شي.

کوچني ټکتونه چې پر هغو جملې او کلمې لیکل شوي او دا ټکتونه هغه وخت چې د کوم نوي لغت یا جملې درس ورکړل شي زده کوونکو ته ورکول کېږي او لوستل کېږي.

د دې لپاره چې زده کوونکي دغه مواد په لازم وخت کې تر کار لاندې ونیسي، نو د قوطیو په منځ کې ساتل کېږي، که ممکنه وي نو ښوونکي دې دا ټکتونه د گسټندړیا ټاپې په واسطه چاپ کړي.

- توره تخته: د لیک لوست پر مهال توره تخته هم زیات ارزښت لري، له یوې خوا ښوونکي له هغې څخه کار اخلي او له بلې خوا په یوه وخت کې زیات شمېر زده کوونکي ورڅخه ګټه اخلي.

ښوونکي باید پر توره تخته لیک ښه تمرین او مشق کړي، ځکه چې د ده لیک باید ښه واضح، د لوست وړ او کرښې یې سیخې وي. ښوونکي معمولاً د نویو کلمو او لغاتو د ورپېژندلو لپاره او د هغو مهمو ټکیو او مهمو جملو او کلمو د لیکلو لپاره له تورې تختې څخه کار اخلي چې غواړي د زده کوونکو په ذهن کې کېږي.

د لوست په زده کړه کې د خاورو او شګو له مېز څخه هم کار اخیستل کېدای شي، په تېره بیا په کلیو کې یعنې په هغو ځایونو کې چې د لیک لوست نور وسایل ډېر لږ وي او ټولګي د میدان پر مخ وي، چې په داسې ځایونو کې کلمات او حروف د خاورو پر مخ یا د رېګ پر مېز لیکلای شو.

۴- ښوونکي باید زده کوونکو ته د تاریخ، سیاحت، حکایاتو، شعر او نورو هغو کتابونو په اړه معلومات ورکړي یا داسې کتاب زده کوونکو ته وښيي، چې د هغوی له سويې سره برابر وي او دوی وهڅوي چې د بېکارۍ په وخت کې دا کتابونه ولولي او هغه څه یې چې لوستي خپلو نورو ملګرو ته یې نکل وکړي او د نوموړو کتابونو د محتویاتو په اړه خپل افکار او نظر نورو ته افاده کړي (۹ ماده، ۲ مخ).

هیله ده چې لوستل شوي مواد د قرائت له کتاب څخه پرته د ښوونکي په واک کې وي او هغه دا ډول مواد خپلو زده کوونکو ته ورکړل شي. د ښوونځیو له کتابتونو څخه پرته باید وهڅول شي چې زده کوونکو ته دا ډول کتابونه ورکړي، خو په هغو ځایونو کې چې دغه ډول کتابونه نه وي، هر ډول نور کتابونه یا مجلې چې وموندل شي باید راټول او د لوست پر مېز کېښودل شي، چې په دې ډول زده کوونکي کولای شي پر خپل قرائت کتاب سربېره له دغو شیانو څخه هم ښه کار واخلي او خپل استعداد ته وده ورکړي.

۵- ښوونکي د هغو اڅخونو له مخې چې د کتاب په وروستی برخه کې ورکړل شوي کولای شي زده کوونکو ته نورې بېلګې هم وړاندې کړي، د دغه بحث کیفیت د کتاب له منځه د پوهې وړ وګرځوي او د لغاتو له کتاب څخه د لغاتو د موندلو ډول زده کوونکو ته وښيي: (۱۰ ماده، ۱۲ مخ).

۶. په يوه لومړني ښوونځي کې بايد زده کوونکي د اخبار په لوستنه هم روږدي شي او ښوونکي دې زده کوونکو ته له اخبار څخه استفاده ورزده کړي. (۱۱ ماده، ۱۲ مخ).

اخبار د جغرافيه، تاريخ، ساينس او ان د رياضي لپاره يو ډېر ښه مرستندوی (ممد) شمېرل کېدای شي او د زده کړې په برخه کې ډېر ښه ثابتهېدای شي.

۷. په زده کوونکو دې منظوم او منشور اثار چې د هغوی له سويې سره برابر وي او ملي بديعي ارزښت لري حفظ کړای شي (۱۵- الف ماده، ۱۳ مخ).

که ښوونکي داسې شعرونه چې ملي او ادبي ارزښت لري په لوړ غږ ولولي، له يوې خوا ورسره د زده کوونکو د لغاتو ذخيره پياوړې کيږي او له بلې خوا زده کوونکي د خپلې مورنۍ ژبې له ښکلا او ښېگڼو څخه خوند اخلي. دغه حفظېدونکې پارچې بايد داسې غوره شي چې زده کوونکي يې په مانا پوه شي او خوند ورڅخه واخلي، ښېگڼې يې وپېژني او خوښې يې شي.

د شعرونو لوستل او حفظول د زده کوونکو د مورنۍ ژبې مطالعه بډايه او با ارزښته کوي، ځکه چې زيات شمېر باريک خيالات په ادبي ليکنو کې ځای شوي وي. يو ايراني ليکوال وايي: نړۍ د ادبياتو خوږوالی ستايلي، نو ځکه بايد زده کوونکو ته وخت ورکړل شي چې له هغو گټه واخلي.

۸. ښوونکي دې خپلو زده کوونکو ته ورزده کړي، چې د يوازېتوب په وخت کې دې له غوره شويو پارچو د حفظ لپاره څنگه کار واخلي او هغه کله کله په زده کوونکو تکرار کړي او د هغو د هېرېدلو مخه يې ونيسي (خ ماده، ۱۴ مخ).

له افادې سره د زده کوونکو عادي کول:

کوم مواد چې تر اوسه ليدل شوي ټول د قرائت يعنې د ژبښوونې په يوې څانگې پورې اړه لري. د لومړنيو زده کړو پروگرام د خبرو کولو او اورېدلو په اړه هم ځينې مواد لري، په دې پروگرام کې ښوونکي په څو ځايونو کې ځير کړای شوي، چې زده کوونکو ته د خبرو کولو وخت ورکړل شي او د مناقشاتو او مذاکراتو موقع ورکړل شي. زده کوونکي خپله مورنۍ يا دوهمه ملي ژبه هغه وخت پياوړې کولای شي، چې خبرې پرې وکړي، ويې ليکي او له نورو يې په واضح او صحيح ډول واورې. ددغه پروگرام مواد څرگندوي، چې د افادې د صنعت مهارت ترلاسه کول زده کوونکي ته هغه وخت په لاس ورځي چې په ښوونځي کې له داسې حالاتو سره مخامخ شي چې افادې ته طبيعي اړتيا پېښه شي.

ښوونکي دې زده کوونکي داسې وروزي، چې د يوه گډ ټولي په ډول چې گټې او زيان يې سره شريک او مشترک وي، ژوند وکړي (۲ ماده، ۱۴ ماده).

ښوونکي د زده کوونکو په طبيعي افاده او خبرو کولو هغه وخت بريالي کيږي، چې پر خپلو زده کوونکو داسې موضوعات پلي کړي، چې د ښوونځي او د زده کوونکي له ژوند څخه سرچينه ولري، د بېلگې په ډول کله چې زده کوونکي اړ شي د خپلو همزولو په مخکې له هغې مفکورې څخه دفاع وکړي، چې دې يې پلوی دی، نو دا وخت د مقابل لوري په افکارو د ژورې اغېزې په اچولو، هغوی د خبرو د اورولو پر اهميت پوهيږي او د کلماتو د ښه تلفظ او ښه اورولو په لټه کې کيږي (۲ ماده، ۱۴ مخ).

د پوهنې وزارت د لومړنيو زده کړو پروگرام په خپله يوه ماده کې ليکي: ښوونکي بايد د زده کوونکي هغه اړتيا چې په ښوونځي او له ښوونځي څخه بهر يې خبرو کولو او افادې ته لري وپېژني او له هغو گټه

واخلي، خو څرنگه چې په ښوونځيو کې ليدل کيږي زده کوونکي ډېر لږ دا موقع مومي چې خبرې وکولای شي او که وخت هم ومومي اړ دي، چې له خپله ځايه پاڅي او په خاصو تشریفاتو خبرې وکړي، دغه رویه د طبیعي مذاکرې او خبرو رویه نه ده. د تدریساتو ذکر شوی پروگرام په مناقشاتو زیات زور اچوي، ان دا چې وایي: ښوونکي دي، زده کوونکو ته وخت ورکړي چې په بېلا بېلو مضامینو کې د ښوونځي د زده کوونکو د ژوند او نورو مسایلو په اړه زده کوونکي خبرې وکړي او د بحث او افکارو د تبادلې ټول شرایط په پام کې ونیسي (۲ ماده، ۱۲مخ).

مناقشه د تدریس یوه ډېره مهمه وسیله ده، خو زده کوونکي باید داسې وروزل شي چې د بحث ټول اداب او شرایط په پام کې ولري، هغوی باید پوه شي چې په خبرو کې نوبت مراعات شي، ټول په یو ځل خبرې پیل نه کړي، هغه چا چې خبرې پیل کړي د هغه خبرې باید پرې او اخلاص نشي. زده کوونکي هغه وخت په مناقشاتو کې ښه برخه اخلي چې خپل نظریات په ښکاره اظهار او وهڅول شي.

ج- اورېدل: د ښه اورېدلو عادات د ښو خبرو کولو له عاداتو سره نږدې اړیکې لري، لکه د افادې په بحث کې چې وویل شول، زده کوونکي باید د خبرو کولو پر وخت د خبرو کولو اداب په پام کې ولري، همدا خبر د اورېدو په برخه کې هم صدق کوي. په یوه لومړني ټولګي کې باید ښوونکي د څو قاعدو رعایت وکړي دغه قاعدې ډېرې لږې او ډېرې ساده دي چې لاندې توضیح کيږي:

- زده کوونکي باید مودبانه او په زړه پورې ډول سره د نورو خبرې واورې. زده کوونکي باید دا زده کړي چې په خپلو مناقشاتو کې د نورو له نظریاتو او افکارو څخه هم کار واخلي.

- زده کوونکي باید هڅه وکړي، چې د خبرو کوونکو هغه مهمه مفکوره په ښه ډول تعقیب کړای شي.

- زده کوونکي باید په خپل ځان کې د لټون او کنجکاوی یو عادت ته وده ورکړي یعنې وکولای شي چې د خبرو ځینې برخې ځان ته ثبوت کړي او دهغو په اړه نور توضیحات هم وغواړي.

- باید زده کوونکي د پوښتنو یا د خبرو کوونکو د پېښو (تقلید) په کولو دا وښيي چې دوی د خبرو لوري ته ځیر دي.

د- لیکنې (تحریري) افاده:

د لومړنیو تدریساتو پروگرام د موضوعاتو د لیکنې او تحریري افادې په اړه هم ځینې وړاندیزونه لري، چې د زده کوونکو د قرائت له کتاب څخه بهر دي او ښوونکي ته د کورنۍ وظیفې او له ټولګي څخه د بهر کارونو په اړه یوه ښه مفکوره ورکوي.

دغه پروگرام دا هم جوتوي چې د لیکنې له افادې سره د زده کوونکو د عادي کولو لپاره د تقریري افادې او وینا کولو اصول د بنسټ په توګه کېښودل شي، زده کوونکي باید د موضوعاتو په اړه لیکنه وکړي او مقالې ولیکي چې د دوی له پوهې سره برابرې وي.

د بېلګې په ډول زده کوونکو ته وخت ورکړل شي چې د خپل ښوونځي او د کورني ژوند په اړه څه ولیکي او کله چې یو زده کوونکی د خپلو کتنو پایله لیکي، باید وهڅول شي چې دوی خپل شخصي احساسات او ابداعي کتنې په لیکنه کې ښکاره کړي (۲ ماده، ۱۸مخ).

یوه بله موضوع چې له زده کوونکو سره ډېره مرسته کوي، په تېره د تاریخ په موضوع کې مهمه ده، هغه داده چې زده کوونکي خپل ځان د یوه ټاکلي شخص په توګه فرض کړي او بیا خپل اوصاف جوت کړي، چې

دا ډول دتاریخ په اړه د زده کوونکو زده کړه پیاوړې کوي، د ملگرو لپاره د لیک لیکل یا د ناروغۍ د رقعې لیکل او نور هم زده کوونکو ته ډېر ګټور ثابتېدای شي، زده کوونکو ته باید د ښوونځي په دیوالي اخبارونو کې د لیکلو موقع ورکړل شي. که د لوړو ټولګیو زده کوونکي څه لیکي او هغه چاپ شي، بیا دغه چاپ شوې لیکنې د ټېټو ټولګیو زده کوونکو ته وښودل شي، دوی ډېر هڅیږي او د دواړو سویو زده کوونکو ته ګټورې دي. په دې ډول د ښوونې او روزنې له پروګرام څخه بهر فعالیت هم ډېر اغېزمن وي او د ژبښوونې په برخه کې ور باندې تاکید شوی. ځینې ښوونکي ممکن پوښتنه وکړي چې موږ د قرائت (لوست) کتاب په بشپړلو مکلف یو، د نورو فعالیتونو لپاره وخت نشته، خو باید وویل شي چې د لوست کتاب یوازې یوه وسیله یا اله ده چې ځینې وخت هغه ته مراجعه کېدای شي (و ماده، ۹ مخ).

د تفتیش او نظارت تعلیماتنامہ د یوه ښوونکي ځانګړنې داسې تعریفوي: یو ښه ښوونکی دې د خپل زده کوونکي توافق او علایق په نظر کې ونیسي او د زده کوونکي پخوانیو تجربو او زده کړو سره دې نوې زده کړې او دنیویو تجربو اړیکې ټېنګوي. یو ښه ښوونکی له ضعیف ښوونکي څخه د زده کوونکي او ښوونکي ترمنځ له پوښتنو څخه هم پېژندل کېدای شي او بله دا چې ښه معلم د تختې، درسي وسایلو، نویو لغاتونو، چارټونو، رسمونو او له نورو څخه هم پېژندلای شو، چې هغه څرنگه کاروي او څرنگه زده کوونکو ته د موضوع په اړه مثالونه ورکوي.

نو ځکه ویلای شو چې د تفتیش او نظارت هیات یوازې د لوست کتاب له مخې پرېکړه نه کوي، بلکې په خپل قضاوت او پرېکړه کې د وسایلو کارول، نقش، چارټونه، مناقشات، د درس طریقې او نور هم په پام کې نیسي.

دوهم خپرکی

د زده کوونکو ترمنځ فردي توپېرونه او په دې برخه کې د ښوونې او روزنې د اصولو دريځ

ښوونکو ته دا موضوع روښانه ده چې زده کوونکي ټول په يوه سويه نه دي، بلکې يو له بل سره توپير لري. په يوه ټولگي کې يو شمېر کمزوري زده کوونکي هم وي، چې د ښوونکي زياتې پاملرنې ته اړ وي. په همدې ټولگي کې يو شمېر ذکي زده کوونکي هم شته چې بايد ښوونکي هغوی وهڅوي او بوخت يې وساتي. اوس پوښتنه داده چې يو ښوونکی څرنگه کولای شي د يوه ټولگي د څلورېشتو يا له هغو زيات شمېر زده کوونکو سره خپل پلان په بېلا بېله توگه پرمخ بوځي؟ دا هدف په دې ډول ښه ترسره کېږي چې ټولگي په گروپونو ووېشل شي. د بېلگې په ډول ټولگي په دوو گروپونو وېشلای شو، يو يې ذکي زده کوونکي بل يې کمزوري کيدای شي. څلورم ټولگي داسې زده کوونکي وي، چې د هغوی د لوست سويه له درېيم ټولگي سره برابره وي، داسې هم کېږي چې په څلورم ټولگي کې داسې زده کوونکي وي چې د لوست سويه يې د پنځم او ان له شپږم ټولگي سره برابره وي، نو ښوونکي کولای شي د ذکي زده کوونکو لپاره نور مواد لکه اخبار او مجلې هم بېلې کړي.

ضرور نه ده، چې له زده کوونکو سره عیناً لکه د لویانو په شان له بسیط څخه د مرکب خواته پر مخ ولاړ شو، بلکې د کوچنیانو ذهن له لویانو سره توپیر لري یعنې د اشیاءو د استعمال طرز له ساده څخه د مرکب خواته پر مخ نه بیایو، بلکې مهمه داده چې د زده کوونکو فردي مینې او علاقمندی ته پام وساتو، له هغه څه سره چې زده کوونکي مینه لري د هغو اجرا وروسته هېڅ ستونزمن کار نه دی، کوم شی چې زده کوونکي مایوس او ستومانه کوي هغه د ده د خوښې پر خلاف، د نورو له امر سره سم او په نه پوهېدل شویو کارونو اړ ایستل دي. زده کوونکي د بېلابېلو قابیلیتونو په لرلو ښوونځي ته راځي، ښوونکي باید د زده کوونکو دا استعدادونه وپېژني او هغوی وروزی (ده او ۲ مادې څخه، ۵مخ).

ارواپوهانو کوچنیان په بېلا بېلو برخو وېشلي، خو ډېره مهمه خبره داده چې ښوونکي باید خپل زده کوونکي وڅېړي او له ځان سره وسنجوي چې څرنگه هغوی په زده کړه کې وهڅوي او مرسته ورسره وکړي. ذکر شوی پروگرام دا هم روښانه کوي چې لیک او لوست باید د زده کوونکو له روحي غوښتنو سره برابر وي. لومړنی لیک لوست باید له ساده جملو او کلمو څخه پیل شي، ورپسې تحلیلي او ترکیبي جملې او کلمې زده کړای شي او ورو ورو د لیک لوست قابلیت رامنځته کړي او وده ومومي (۲ماده، ۷مخ). دا پروگرام دا هم وایي هغه جملې او کلمې چې په زده کوونکو زده کېږي، باید د هغوی له فکري سويې سره سمون ولري (جیم ماده، ۸مخ).

ددې لپاره چې زده کوونکي یوه جمله ډېر ژر ولوستلای شي، باید هغه ښه وپېژني. زده کوونکي ته د یوې جملې د پېژندلو لپاره یوازې د حرفونو پېژندنه کافي نه ده، بلکې د کلمې ښه باید څو څو ځله وگوري او دا کلمې په بېلا بېلو جملو کې تکرار شي، چې هغه ښه وپېژني. وچ او تش تکرار کومه ګټه نه کوي بلکې هسې وخت ضایع کوي، تکرار باید له ډېر دقت سره یو ځای وي چې له هغه تکرار څخه یوه اغېزه رامنځته شي. له لوست څخه مقصد دادی چې پر هغه څه پوه شو، چې لیکل شوي دي (۱ماده، ۹ماده).

هغه څه چې زده کوونکي یې لیکي باید د زده کوونکو د ژوند له چاپېریال څخه غوره شوي وي او ښوونکي ددې زمینه او وسیله برابره کړي، چې د زده کوونکو ذهن په کار واچوي او ورو ورو د زده کوونکو فکري وده پیاوړتیا ومومي.

کله چې موږ پورته مواد څېړو، نو په هغو کې له ښوونکي څخه دا هیله کېږي، چې اروایي پرنسیپونه تر کار لاندې ونیسې. دغو موادو د زده کوونکو د ودې او نمو او د ښوونې او روزنې له قوانینو سرچینه اخیستې ده. د ښوونې او روزنې پرنسیپونه دادی:

۱. کوچنی هغه څه ډېر ژر زده کولای شي چې مینه او علاقه یې ورسره وي.
۲. کله چې کوچنی د زده کولو وړ شي او دهغې موخې ترمنځ اړیکو باندې پوه شي کومو ته چې دی غواړي ځان ورسوي، نو زده کړه ډېره ښه پرمخ بیايي.
۳. یو کوچنی هغه وخت هم ډېره ښه زده کړه کوي، چې د زده کړې څیزونه پرلپسې په دوامداره ډول وکاروي.
۴. کله چې یو کوچنی د خپلو موخو او هدفونو په ټاکلو کې برخه ولرلای شي هم ډېره ښه زده کړه کولای شي.
۵. یو زده کوونکی هغه وخت هم ډېره ښه زده کړه کولای شي، چې د هغه زده کړې د ده له پخوانیو او اوسنیو تجربو سره ډېرې ښې اړیکې ولرلای شي.

۶. همدارنگه یو کوچنی هغه وخت ډېره ښه زده کړه کولای شي، چې د زده کړې مساعد او مناسب ځای ورته چمتو وي.

۷. او په پای کې کوچنی هغه وخت ښه زده کړه کولای شي، چې د زده کړې په وخت کې ځانگړي توپیرونه او فردي اختلافات په پام کې نیول شوي وي.

جرسلدو گیتس همدا خبره د خپل رونیزي ارواپوهنې کتاب په نهم څپرکي کې کړې. دغه کتاب د - زده کړې عمومي طبیعت تر عنوان لاندې لیکل شوی. په دې کې لیکل شوي چې: زده کړه په ډاډه ډول هغه وخت ډېره ښه ترسره کیږي، چې د زده کړې لپاره هیله او میل او د لرلو لپاره یې مینه موجوده وي او د زده کړې لپاره یو دلیل او هڅوونکې انگېزه او تشویق موجوده وي. هغه زده کوونکي چې لږې نمرې اخلي دا له دې امله چې هغوی د خپلې اوسنۍ اړتیا او زده کړې ترمنځ اړیکې نشي موندلای.

دوی فکر کوي هغه خوارۍ چې د ښوونکي له خوا پر دوی د زده کړې لپاره ترسره کیږي ټولې بې گټې دي. کتاب لیکي چې که د دندو سپارل زده کوونکي ته گټه ونه لري، نو پرې دې ښودل شي چې زده کوونکي پخپله له خپلې اړتیا سره سم څه زده کړي او د کورنۍ دندې پر ځای د خپلې خوښې پر زده کړې باندې وخت تېر کړي. یعنې له څه سره یې چې مینه وي هماغه دي ولیکي او ودې لولي. د زده کولو د فعالیت اغېزمنتیا له یوې خوا د زده کوونکو په ودې پورې اړه لري او له بلې خوا د دوی په پخوانیو تجربو پورې هم اړه لري. هڅونه د زده کړې یو لومړنی شرط دی، هڅونه د اهدافو او د ماشون د موخو په اړه کیږي، له پورته ټولو خبرو څخه څرگند یږي چې زده کوونکي له هغه څه سره چې زده کوي یې باید مینه ولري او د خپلې مطالعې او موخو ترمنځ اړیکې وموندلې شي، هغه تکرارولو ته اړتیا لري چې خپلې زده کړې په ذهن کې کېنوي، خو دغه تکرار باید بې مانا تکرار او د وخت ضایع کول نه وي، باید زده کوونکي ورځنی لوست له ورځني ژوند سره مرتبط کړای شي، ځکه دغه لوست باید ده ته مفهوم پیدا کړي، یو کوچنی هغه وخت ډېره ښه زده کړه کولای شي چې ده ښوونکي مهربانه او زړه سواندي وي، د ټولگي خونه نه ډېره توده او نه ډېره سړه وي، لوست باید د زده کوونکي له سوبې سره برابر او کلمات یې د پوهېدو وړ وي. هغه مهمه خبره چې ښوونکي یې باید په یاد وساتي داده، چې کوچنيان د خپلو استعدادونو له مخې او د ودې او مهارت له مخې یوله بل سره ډېر توپیر لري.

اورېدل

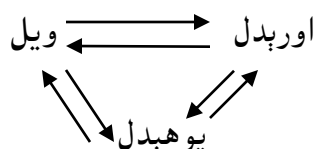
د اورېدلو په اړه څو وړاندیزونه:

له دې کبله چې اورېدل د ژبې د زده کړې لومړنی اړ دی، نو لومړی به دا خبره وکړو چې څرنگه د اورېدلو مهارت ته وده ورکولای شو، اورېدل څرنگه اصلاح شي او ښه والی پکې راوستل شي؟ کوچنی غوږ نیسي چې بېلا بېل غږونه واورې، بیا هڅه کوي چې خپله هماغسې غږ زده او ویې کاري. ماشوم له ښوونځي څخه څو کاله مخکې دا هڅې کوي، خو لکه څرنگه چې لیدل کیږي په ښوونځیو کې ډېره لږه هڅه کیږي

چې زده کوونکي په وضاحت خبرو کولو ته څېر کړای شي او دا چې زده کوونکي دې په اغېزمنه توګه اورېدو سره څېر کړای شي هېڅ پام نه دی شوی.

ښوونکي زیاتره وخت وایي چې زده کوونکي غوږ نه نیسي یا پام نه کوي او داسې نور، نو په دې ډول زیات وخت د موضوعاتو تکرارولو ته ورکول کیږي او زیات وخت د هغو تېروتنو په اصلاح کولو تېریږي چې د سم غوږ نه نیولو او غلط فهمیو له کبله پېښې شوې دي.

اورېدل ددې غوښتنه کوي چې زده کوونکي وپوهیږي، معنا دا چې په هغه ژبه پوه شي، د بېلګې په ډول موږ به په روسي ژبه خبرو ته غوږ نیولی وي یا به د یو چا په انګلیسي ژبه خبرې اورو، خو تر څو په ذکر شویو ژبو ونه پوهیږو، هېڅکله د ویوونکي او اورېدونکي ترمنځ د ویلو - اورېدلو او پوهېدلو دایره نه بشپړیږي یعنې باید پوهېدل موجود وي تر څو چې دا دایره بشپړه شي:

موږ تل په اورېدلو کې یوه موخه او هدف لرو، د بېلګې په ډول، موږ ځکه اورو چې پوه شو، معلومات مو زیات شي، په هدایاتو پوه شو، ان دا چې موږ د تفریح لپاره هم ځینې وخت له اورېدو کار اخلو، راډیو ته غوږ نیسو، هغه څوک چې سندره وایي ورته غوږ نیسو، څوک چې نکل تېروي غوږ ورته نیسو، چې دا وروستی بېلګې د تفریح لپاره د غوږ نیولو مثالونه وو. همدارنګه موږ له بېلا بېلو خلکو سره د اشنا کېدو په خاطر د اورېدلو له مهارت څخه کار اخلو. د ښوونکو د کورنۍ د غړو، له دوستانو او نورو سره زموږ ټولې اړیکې د افکارو د تبادلې غوښتونکې دي. هره ورځ زموږ زیات شمېر وخت په ویلو او اورېدلو تېریږي. په ټولګي کې د زده کوونکي له نیمايي زیات وخت په اورېدلو تېریږي، خو موږ بیا هم دې ټکي ته زیات پام نه کوو چې ډاډه شو ایا زده کوونکوپه اغېزمن ډول واورېد که نه؟ اورېدل کومه بېله موضوع نه ده، بلکې د درسي موضوعاتو یوه برخه ده او په لوست کې ډېر ارزښت لري.

څه باید وکړو چې د زده کوونکو د اورېدلو له مهارت سره مرسته وشي؟

۱. باید داسې یو څه ووايو چې د اورېدو ارزښت ولري.
۲. باید ښه درسي پلان ولرو او د زده کوونکو پاملرنه او دلچسپي په نظر کې ونیسو.
۳. باید زده کوونکو ته د غوږ نیولو په اړه یو دلیل وړاندې کړو، یعنې اورېدو ته باید یو هدف ولرو (د بېلګې په ډول د یو نکل له اورېدو غواړو څه زده کړو؟).
۴. باید هغه څه زده کوونکو ته ووايو (ورو اورو) چې هغوی په هغو د پوهېدو هیله ولري.
۵. باید په کافي اندازه لوړې او واضحې خبرې وکړو، چې زده کوونکي یې واورې.
۶. باید داسې کلمات وکاروو چې زده کوونکي پرې پوه شي یعنې د کوچنیانو د پوهې وړ وي.
۷. باید په درسي ټولګي کې د اورېدو لپاره مناسبه وضعه موجوده وي:

(الف) له ټولگي څخه بهر غږ زوږ په ټولگي کې وانه وربدل شي .
 (ب) د زده کوونکو چوکۍ باید راحت او مناسبې وي .
 (ج) د ټولگي هوانه زیاته سره او نه زیاته گرمه وي .
 (د) ښوونکي دې هغې خواته نه دریږي ، چې رڼا ورڅخه ټولگي ته رالوېږي .
 دا وو د اورېدو په اړه ځینې وړاندیزونه ، اوس به د دې سرچپه خبرې ته څېر شو ، یعنې وبه گورو چې زده کوونکي ولې غوږ نه نیسي .
 د غوږ نه نیولو لاملونه :

۱. زده کوونکي د ښوونکي په خبرو نه پوهیږي .
- (الف) یا دا چې د هغه غږ پوره لوړ نه دی یا دا چې واضحې خبرې نه کوي .
- (ب) ممکن ښوونکي داسې کلمات وکاروي ، چې زده کوونکي پرې نه پوهیږي او ښوونکي یې شرحه کوي هم نه .
- (ج) ممکن هغه مفکورې چې ښوونکي یې شرحه کوي ، د کوچنیانو د سويې (د ټولگي او عمر له پلوه) لوړې وي .
۲. زده کوونکي له موضوع سره مینه نه لري ، ښوونکي پوره اندازه هڅې نه دي کړي ، چې موضوع زده کوونکو ته په زړه پورې کړي .
۳. له ټولگي څخه بهر خنډیز عوامل موجود دي ، لکه لوړ غږ ، زوږ ، یا داسې په زړه پورې شيان چې کوچنیان د هغو د لیدو لېوال وي او دهغو خواته کتل ورته په زړه پورې وي .
۴. ځینې وخت کوچنیان دنورو شيانو په اړه سوچ کې ډوب وي .
۵. زده کوونکو هماغه یوه موضوع څو څو ځله له ښوونکي څخه اورېدلې وي ، نو ځکه یې له بیا اورېدو سره مینه نه وي .
۶. دوی همدا موضوع تېر کال په لوست کې لوستلې وي .
۷. کله چې زده کوونکي ډاډه وي ، چې ښوونکی بیا هم همدا موضوع تکراري ، نو په داسې حالت کې هم له اورېدو سره ډېره مینه نه ښيي .
۸. ځینې وخت زده کوونکي بېله ځانگړې مفکوره لري او له ښوونکي سره یې عقیده یو شان نه وي .
۹. ښوونکي کوم علت او موخه ورته نه وي څرگنده کړې ، چې زده کوونکي یې له اورېدو سره مینه ونیسي .

د یوه ښه اورېدونکي ځانگړنې :

۱. یو ښه اورېدونکی مودب وي او د خبرې کوونکي خبرې نه غوڅوي .
۲. ښه اورېدونکی غلی ناست وي بېځایه نه خوځيږي .
۳. ښه اورېدونکی د خبرو کوونکو د خبرو مهمه مفکوره تعقیبوي .
۴. ښه اورېدونکي د وینا په اړه له ځانه علاقه ښکاره کوي .
۵. ښه اورېدونکي ډېرې ښې پوښتنې کوي .

۲. ښه اورېدونکي د ټاکلو ټکيو په اړه يو څه زيات شواهد غواړي.

۷. هغه څه چې ويل شوي خبرې يې او له حقيقت څخه لرې او مبالغه لرونکي مسايل له حقيقي مسايلو څخه په ښه ډول بېلولاى شي.

د يوه ښه ښوونکي په توگه بايد په ياد ولرو چې د ټولگي دننه د نظم او نسق ساتلو لپاره بايد هېڅکله ښوونکي په لوړ غږ نارې ونه وهي، که زده کوونکي غږ زوږ جوړوي، نو ښوونکي دې ورو خبرې وکړي او هغوى دې پوه کړي، نه دا چې خپل غږ د زده کوونکو له غږ څخه هم اوچت کړي، په داسې حالت کې زده کوونکي اړ کېږي، چې غلي شي او دخپل ښوونکي غږ ته ځېر شي، که تاسو زده کوونکو ته کوم نکل لولئ او هغوى شور زوږ کوي، نو ښه به وي چې کتاب وتړئ او ورته ووايئ، چې تر هغو يې نه لولي تر څو دوى غلي نه وي او غږ مو وانه وري.

په بېلا بېلو ټولگيو کې د اورېدلو د مهارت د ښه کولو لپاره يو څو وړاندیزونه په لومړي ټولگي کې:

۱. زده کوونکي دې خپلې سترگې وتړي او غوږ دې ونيسي چې د څه شي غږ اوږي.
۲. زده کوونکي دې د ښوونځي ميدان ته ووځي، څو شيبې دې غوږ ونيسي او ودې گوري چې څو ډوله غږونه اوږي ايا دا غږونه توپيرونه لري شي او نومونه يې پېژني، لکه د موټر غږ، د چرگ غږ، د پسو غږ، د لرگيو د ماتولو غږ او داسې نور.
۳. د سره ورته حروفو (ت او د، ب او پ او نورو) د پېژندلو لپاره اورېدل.
۴. د يوې قافې لرونکي کلماتو لوبه (د بېلگې په ډول داسې کلمه ومومي چې تور او نور غږ ولري).
۵. دا لوبه چې د يوه ژوې غږ وباسي او وپوښتي چې دا د څه شي غږ و؟
۶. د هداياتو څارل: ښوونکى، زده کوونکو ته وايي چې ښه ځير شي، بيا دې څو هدايات ورکړي او د درېيو کارونو ترسره کول دې ورته ووايي، زده کوونکي دې دا کارونه په هماغه ډول چې ورته ويل شوي ترسره کړي. د بېلگې په ډول: زلميه ورپرائيزه، زما له مېر څخه کتاب واخله او اخک ته يې ورکړه!
۷. هغه لوبې چې زده کوونکى يې په تفريح يا هغو ورځو کې چې اورښت وي او دوى بهر نشي وتلاى نو دننه په ټولگي کې يې ترسره کوي:

الف: هر زده کوونکي ته د يوې ميوې يا يوه سابه نوم ورکړئ، بل زده کوونکى د نورو په کړۍ (حلقه) کې درېږي او دوه نومونه اخلي (گازره او انگور) اوس نو هغه زده کوونکي، چې همدا نومونه ورته ايښودل شوي ډېر ژر له خپل ځايه پاڅيږي او بل يې پر ځاى کېږي، که يې دا کار په پوره چټکۍ ترسره نشو کړاى او د دوى ځاى هماغه زده کوونکي چې ولاړ دي ونيسي، نو هغه زده کوونکي چې نوم يې اخيستل شوى د هغه پر ځاى په کړۍ کې درېږي او دوه نور نومونه اخلي، لوبه همداسې پر مخ ځي، په دې لوبه کې ليدل کيږي چې ايا زده کوونکي په ځېر کۍ خپل نوم ته غوږ ږدي کنه؟

ب. يوه بله لوبه چې زده کوونکو ته به په زړه پورې وي، (ځم چې خپل نيکه او انا وگورم) نومېږي. دا لوبه يو زده کوونکى داسې پيلوي: زه ځم چې خپل نيکه او انا وگورم، خپل بکس اخلي او وايي خپل د غاښو برس وړم. بل زده کوونکى هم عينې جمله تکراروي او يو څه پرې زياتوي، د بېلگې په ډول: خپل د غاښو

برس او بوټان وړم. هر زده کوونکی پوښتنې خبرې تکراري او یوه بله پرې زیاتوي. که کوم زده کوونکی ونشي کولای هغه ټولې خبرې چې نورو کړي، تکرار کړي، ځینې یې هېرې کړي، نو دا زده کوونکی لوبه بایلي.

له لومړنیو ټولګیو څخه په پورته ټولګیو کې د اورېدلو د مهارت د تدریس په اړه ځینې وړاندیزونه:

الف: د سپورت په ساعتونو کې زده کوونکي کولای شي لاندینۍ لوبې ترسره کړي:

۱- زده کوونکي په دوو ډلو بېلېږي: دا هره یوه ډله یو د بل مخامخ درېږي، ښوونکی د یوې ډلې غړو ته جفت نمرې او بلې ډلې ته طاق نمرې ورکوي، لکه: (۲، ۴، ۶... او ۱، ۳، ۵، ۷، ۹... او نورې) بیا یوه کوچنۍ تېره پر میدان داسې ږدي چې دواړو ډلو ته یو شانته نږدې وي، وروسته ښوونکی یوه جفته او یوه طاق نمره وایي له دواړو ډلو یو یو زده کوونکی چې همدا نمرې ورکړل شوي میدان ته ننوځي او هر یو هڅه کوي تېره له میدان څخه واخلي او ډېر ژر خپل ځای ته ستون شي، پرته له دې چې مقابل لوری یې ونیولای شي. که مقابل ګروپ هغه زده کوونکی چې تېره یې اوچته کړې ونیسي، نو نیول شوی زده کوونکی مقابل ګروپ ته ورځي. په پای کې چې هر ګروپ د زیات شمېر غړو لرونکی وي هغه وړونکی بلل کیږي، په دې لوبه کې باید زده کوونکي ډېر ځېړ اوسي چې خپلې نومرې واورې.

ب- ښوونکی باید خپل درسي هدايات یو ځل، ورو، خو واضح ووايي. کله چې لومړی ځل ښوونکی دا کار کوي، نو زده کوونکي ته دا ښيي چې دوی باید ښه غوږ ونیسي، ځکه چې هغه یوازې یو ځل خپل هدايات لولي او بیا یې نه تکراروي.

ج- د اورېدلو د مهارت د ارزیابی لپاره ښوونکی یو لنډ پرګراف لولي او بیا له زده کوونکو د هغه په اړه پوښتنه کوي، تر څو دا ښکاره شي چې زده کوونکو ددې پرګراف مهم ټکي یاد کړي کنه؟ دا ازموینه کېدای شي لیکلې ښه یا د وینا په ښه وي، د بېلګې په ډول دوه (ص) او (غ) سوالونه دي په دې برخه کې دې راوړل شي.

۵- کېدای شي چې یوه صنفی مناقشه په ټیپ ریکارډ کې ثبت او بیا یې زده کوونکو ته واوروو، بیا زده کوونکو ته وخت ورکړو چې په دغه مناقشه کې خپل فعالیت وڅېړي.

همدارنگه ټیپ ریکارډ د ژبې په لوست کې ګټوره وسیله ده.

ه- د زده کوونکو له خوا په څو جملو کې د بېلا بېلو غږونو تعریف.

د بېلګې په ډول، د امبولانس یا اطفایې غږ.

د مني د باد د لګېدو غږ چې ونې خوځوي. د ماشوم ژړا.

ز- زده کوونکي هڅونکي او پاروونکي غږونه څرنگه تعریفوي، د بېلګې په ډول د ماشومانو غږ د لوبو په ترڅ کې، د ملي اتډن د نغمې غږ، د یوې مور غږ چې ماشوم ته یې واوروي.

ح- له زده کوونکو څخه وغواړي، چې راډیو واورې، په دې برخه کې یو رپوټ جوړ او بله ورځ یې له ځان سره راوړي. که ځینې پوښتنې زده کوونکو ته ورکول کیږي، نو ښه به وي چې دوی د راډیو اورېدونکي یوه موخه ولري.

ظ. یو شمېر شفاهي هدايات زده کوونکو ته ورکړي او وگورئ، چې دا ټول عملي کوي که نه؟ دا کار په هر ټولگي کې ممکن دی، مثلاً وروسته تر یوه لوست دغه مناقشه ارزیابي کېدای شي:

ایا زده کوونکي په خبرو کولو کې نوبت رعایتوي؟ ایا مودبانه یې یو بل ته غوږ نیوه؟ ایا منطقي پوښتنې یې کولې؟ ایا ټولو غوښتل یو ځل خبرې وکړي او داسې نور.

موږ نشو کولای د اورېدو مهارت، لکه څرنگه چې ښايي ارزیابي کړو، ترڅو چې یو پږگراف زده کوونکو ته ونه لولو بیا ورپسې په دې اړه پوښتنې وکړو. د زده کوونکو له کتنې ښکاري چې دوی څومره په ځان کې د اورېدو مهارت روزلی؟ ځکه ددې عادت وده د دوی په زده کړه کې ارزښت لري. په پای کې باید ووايو چې ښوونکي هم باید د اورېدو ډېر ښه عادت ولري. هغوی باید زده کوونکو ته داسې ونه ښيي چې گواکې ډېر بوخت دي او د هغوی د خبرو د اورېدو وخت نه لري چې زده کوونکي یې غواړي هغه ووايي او خپل ښوونکي ته یې واوروي. همدارنگه باید ښوونکي له خپلو زده کوونکو سره په دې اړه هم مرسته وکړي چې هغوی د غږونو له نړۍ خبر کاندې. زده کوونکي له موزیک څخه خوند واخلي او په زده کړه کې د اورېدلو له ارزښت څخه برخمن او با خبره شي او په پای کې باید ښوونکي، زده کوونکي هغو تجربو او فعالیتونو ته رهنمائي او وهڅوي، چې د اورېدو او د نورو آموزشی لارو چارو په برخه کې د تنقیدي طرز تفکر غوښتنه کوي.

درېم خپرکی

ژبښوونه

الف: ژبښوونه په لومړنيو ټولگيو کې:

د پوهنې وزارت د لومړنيو زده کړو پروگرام جوتوي، چې د لومړي ټولگي ټول تدريسي فعاليت ليکل او لوستل دي. (۱ ماده، ۷ مخ).

لومړی ټولگی په حقيقت کې په ښوونځيو کې يو ډېر مهم ټولگی دی، نو ځکه بايد ډېر ښه او تکړه ښوونکي دغه ټولگي کې درس ته وگومارل شي. دلته زده کوونکي ليک - لوست زده کوي، دلته زده کوونکي د خپلې ښوونې او روزنې د راتلونکې ودانۍ بنسټ ږدي. البته موږ پوهېږو چې د لوست په اړه موږ ډېرې ستونزې لرو، زيات شمېر لوی زده کوونکي گورو چې د لوست پر وخت خپله گوته پر کرښو کاږي، يا د لوست پر وخت خپلې شونډې خوځوي ددې لامل څه دی او ولې زيات شمېر وگړي په گړندی او چټکه توگه ليک نشي لوستلای، څرنگه کولای شو ښه لوستونکي وروزو؟ کومه نيمگړتيا چې همدا اوس د لومړيو ټولگيو د لوست په کتابونو کې شته هغه د لوست په برخه کې د ستونزو لامل ده، د بېلگې په ډول که موږ د خپلو لومړيو ټولگيو کتابونه د امريکا د لومړيو ټولگيو له کتابونو سره پرتله کړو، ليدل کيږي چې په امريکايي کتابونو کې د نويو کلماتو شمېر په منځني ډول (۳) او زموږ د لومړي ټولگي د کتاب په پاڼه کې د نويو کلمو شمېر ۲۰ ته رسيږي. د امريکا د دوهمو ټولگيو په يوه پاڼه کې د نويو کلمو شمېر په منځني ډول ۲،۷ دی او زموږ د کتابونو په هره يوه پاڼه کې ۳۸ نوي لغتونه دي. د امريکا د لومړي ټولگي د کتاب د پاڼو شمېر ډېر زيات دی، ځکه چې په هغه کې تکرار او مذاکرات زيات په پام کې ساتل

شوي. په يوه څېړنه کې څرگند شول چې په دې برخه کې له اسانه لغاتو څخه د پېچلو لغاتو خواته کومه لړۍ او پورۍ په پام کې نده نيول شوې، زيات شمېر لغات يو يا دوه ځله راغلي، په يوه لازم ډول نه دي تکرار شوي، ددغو کتابونو زيات شمېر لغات په کوچنيانو کې نه دي دود. د بېلگې په ډول د لومړي ټولگي د کتاب په لومړۍ پاڼه کې هغه لغات راغلي چې ډېر لږ معمول دي. د دوهم ټولگي کتاب په (۱) مخ کې د مولی، مخلوق، ادنی، اعلی، لایق، فقرا او داسې نور لغات راغلي، چې دا هم د دوهم ټولگي له سويې پورته دي (۱).

د لومړيو ټولگيو د ليکلو او لوست ډول بايد د ماشومانو او کوچنيو زده کوونکو له روحياتو سره برابر غوره شي، لومړنی ليکل او لوست بايد له ساده جملو څخه پيل شي، ورپسې ترکيبي او تحليلي پر مخ ولاړ شي (۲ ماده، ۷ مخ).

دلته مو وويل چې بايد ليک لوست له ساده لغاتو او جملو څخه د پېچلو او مرکبو جملو او لغاتو پر خوا ولاړ شي، دا کار له موجودو کتابونو سره کېدونکی نه دی، خو دا چې کوم ښوونکی پوره اندازه نور مرستندوی درسي مواد ولري. په پيل کې فلش کارډونه ډېر گټور دي، ښوونکی دا کارډونه جوړوي او ځينې کلمې په پنډه ليک پرې ليکي، که ښوونکی په انځور کښلو کې ماهر وي، کېدای شي د کارډ پر بل مخ رسم (انځور) هم وکارې، چې هماغه کلمه افاده کړي، که دا له ډبلې قطعې ياله ډبل کاغذ څخه جوړ شي د څو کالو لپاره دوام کولای شي او په قوطيو کې ساتل کېدای شي. ښوونکی کولای شي ساده جملې پر توره تخته وليکي او په هغو کې د نوي لوست نوي لغات وښيي، په دې ډول زده کوونکي کولای شي چې ښه تکرار وکړي، پخواني لغاتونه په ياد کې وساتي او بيا نوي لغات زده کړي، بې ځايه تکرار يوازې وخت ضايع کوي، تکرار بايد له دقت او پوره څېړتيا سره وي، ځکه دقت اغېزمن واقع کېږي (۱۴ ماده، ۹ مخ).

که کلمات او لغات په بېلا بېلو شکلونو کې زده کوونکو ته وښودل شي ډېره گټه لري، د بېلگې په توگه هم کارډ کې هم کتاب او هم عادي کاغذ او هم پر تخته، نو په دې وخت کې ډاډه مومو چې زده کوونکو ددغو کلماتو حقيقت درک کړي. په زيات شمېر ښوونځيو کې ليدل کېږي، چې زده کوونکي د کتاب کلمات په خپل ښوونکي پسې چې هغه يې قرائت کوي د وچ تکرار په ښه لولي، بيا هم د خپل ټولگي له بل زده کوونکي اوري او همدا عمل څو څو ځله تکرارېږي تر هغو چې هماغه مخ له ياده زده کړي، پرته له دې چې په معنا يې پوه وي. په دغه ډول زده کوونکو کې د دقت او پام کولو بد عادت روزل کېږي. د کلمو پر مفهوم تاکيد کول ډېر ضرور دي، کله چې نوې کلمې په لوست کې راځي، ښوونکي د هغو معناوې له زده کوونکو څخه پوښتي او هغه نوې جملې چې هماغه کلمه پکې راغلې وي پکار وي. ممکن ښوونکی له زده کوونکو څخه داهيله وکړي چې نوې کلمې پخپله په جملو کې وکاروي دا د دې مانا لري چې ايا زده کوونکي د نويو لغاتو په مانا او کارولو پوه شوي که نه؟

(۱) په دې پرتله کې د افغانستان د لومړيو ټولگيو د بېلا بېلو دورو کتابونو وکتل شول او پورته ذکر شوې بېلگه د سويډن د موسسې له خوا پر ۱۳۷۲ کال له خپرو شويو درسي کتابونو څخه غوره شوې.

لیک - لوست دواړه یو ځلې زده کيږي، دا چې زده کوونکي نوې کلمې لولي، نو هغه لیکي هم. څرنگه چې یو نوی لغت په لیکنه کې گوري او لولي یې، نو په دې پوهیږي چې دغه نوی لغت چېرې او څرنگه کارول کيږي او له کومو حروفو څخه جوړ دی.

په لومړي ټولگي کې درس او لوست ورکول د شیانو او سمبولونو (علامو) په اړیکو ډېر تاکید کوي، یعنې هغه علامې او سمبولونه چې له یوه شی څخه نمایندګي کوي د (اس) کلمه په حقیقت کې یو سمبول دی، چې پخپله له اس سره هېڅ ورته والی نه لري.

خو موږ تل دا سمبول کارولی او د هغه په اورېدو داسې (ژوی) خبره ذهن ته را تداغي کيږي کله چې زده کوونکي دا لغت زده کړي، نو پوهیږي چې مانا یې یو ډول خاړوی دی.

له لوست څخه موخه او مقصد په هغو شیانو پوهېدل دي، چې لیکل شوي، نو ځکه باید د لومړي ټولگي زده کوونکي د کلماتو له پېژندلو پرته چې په جملو کې راغلي، د هغو پر مانا هم وپوهول شي او د هغې د بڼې په لیدو یې په مانا پوه شي او د کلمې مانا اخیستل باید د زده کوونکو عادت وگرځي (۱ماده، ۱۰مخ).

ښوونکي دې زده کوونکو ته دا وخت ورکړي چې جملې څو څو ځله وگوري چې بل ځل سم له لیدو سره هغه وپېژني، ښوونکي پر تختې لیکلو، په دیتو کاغذ د چاپولو، په فلش کارډونو لیکلو او نورو لارو دا موخه ترلاسه کولای شي. هغه کلمې چې زیاتې کارول کيږي باید څو څو ځله تکرار شي، دا کار زده کوونکي د اعلاناتو له تختې، فلش کارډ، اخبار، د ټولگي د تورې تختې او د نورو له مخې زده کوي. هغه کلمې چې نوي زده کوونکي ته ورښودل کيږي، باید د هغو مانا زده کوونکي ته ور وپوهول شي. په ورځني ژوند کې موږ ځینې کلمات او اثار په لوړ غږ لولو، ځینې په ورو له ځان سره لولو. هغه ډېر معمول لوستل چې موږ یې کوو همدا ورو او بې غږه لوستل دي، نو ښوونکي دې زده کوونکي په ښوونځي کې په دواړو وروزي هم په لوړ غږ لوستل او هم په ورو لوستل. ذکر شوې موضوع ډېره ضروري ده ځکه وروسته وروسته وگړي اړ دي چې ورو مطالعه وکړي او له لیکلي پراگراف څخه مانا واخلي، لکه د اخبار او مجلو لوستل، نو زده کوونکي باید په ورو (خموشانه) لوست هم روږدی شي. دلته د بېلګې په ډول د سویډن کومېټې د دوهم ټولگي لپاره د پښتو د قرائت د (۳۰) مخ لوست چې د باغ تر سرلیک لاندې دی را اخلو، درسي پلان داسې پرمخ بوځي:

۱. نوي لوست ته د زده کوونکو مینه راوپاروي، زده کوونکي وهڅوي چې د ۳۰ مخ انځور ته په غور څېر شي او د هغه په اړه مناقشه وکړي. په انځور کې څه گوري؟

کوم ډول ونې او سابه لیدل کيږي... څو پوښتنې وکړي او دوی د باغ په اړه سوچ کولو ته وهڅوي، په دې ډول د ساینس موضوع هم د قرائت په لوست کې راتلای شي، په انځور کې د کال کوم وخت ښکاري؟ ولې اوږې پکې ښودل شوی؟ په اوږې کې هوا څنگه وي؟ په اوږې کې څه اغوندو... البته دا هڅونه دې صرف څو شېبې وخت ونیسي.

۲. بیا لوست ادامه پیدا کوي او بیا د نویو لغاتو پېژندنه راځي. په مناقشه کې زده کوونکي د روغتیا، نارنج، پالنه او نورې دا ډول کلمې چې ممکن نوې وي تکرارېږي، بیا همدا لغات پر تخته ولیکي، ممکن ددې لپاره فلش کارډونه وکارول شي، څو داسې جملې چې همدا لغات پکې راغلي وي او ور لاندې کرښه وکاري، ممکن ښوونکي د باغ یو څو نور انځورونه هم راوړي، بیا له زده کوونکو وغواړي چې دوی خپله

ځينې نوې جملې جوړې کړي، په دې ډول د ذکر شويو نويو لغاتو مانا د زده کوونکو په ذهن کې کيني، مثلاً دا باغ دی، که کومه ونه وچه شوې وي د هغې پر ځای نوي نيا لگۍ کينوي، باغونه - ډېره پالنه غواړي... او داسې نور(۱)

يوه نوې کلمه غوره کړئ او له زده کوونکو څخه وغواړئ، چې هغه ولولي، نور دې هم هغه تکرار کړي. دا کار د ټولو نويو لغاتو په اړه وکړي، نوې جملې په تخته هم تکرار کړئ.

۳. په درېيم گام کې د اوار (خمو شانه) لوست هدايت ورکړئ، د بېلگې په ډول له زده کوونکو څخه هيله وکړئ چې ۳۰-۳۱ مخونه له ځان سره ورو ووايي او د هغې پر مطلب باندې ځان پوه کړي.

۴. په څلورم گام کې زده کوونکو ته دنده وسپارئ، چې همدا لوست پرته د شونډو له خوځولو او د گوټو له حرکت او د کرښې له تعقيبولو ولولي يعنې په سترگو يې ولولي او کلمې دې نه تلفظوي. کله چې زده کوونکي هريو خپل لوست پای ته رسوي ارام دي کبني چې نوريې هم پای ته ورسوي.

۵. و دې گوري چې زده کوونکو له هغه څه څخه چې تاسو ورنه پوښتنه کړې وه څه زده کړل، د باغ په اړه په څه پوه شوي، دوی به د ځواب ورکولو لپاره لاس اوچت او په وار به خبرې کوي، دا به ښکاره شي چې رښتيا هم دوی لوست زده کړی دی؟

۶. په لوړ غږ لوست - په شپږم گام کې ښوونکی دا خبرې چې د زده کوونکو څومره د لوست مهارت ښه شوی.

۷. زده کوونکو ته وخت ورکړي چې لوستل شوی لوست په ليکلو تمرين کړي، ممکن زده کوونکي نوي لغات پخپله کتابچه کې يادښت کړي او له تختې څخه جملې په کتابچه کې وليکي دا ټول کارونه گټور او د درسي پلان اجزا دي.

۸. مذاکره - په راتلونکې ورځ کې د تير درس کلمات مذاکره کړي او وگوري چې د پرون لوست کلمات د دوی په ذهن کې پاتې دي او پرونی لوست له نوي لوست څخه مخکې ځغلنده تکرار کړي.

په عمومي ډول پورته پلان يو ښه پلان دی، لاندې موږ د يوه ښه لوست پلان ذکر کوو.

۱. د زده کوونکو د علاقې جلبول.

۲. په بېلا بېلو ښو د نويو لغاتو او جملو راوړل او ليکل.

۳. د لوست ورو او خاموشانه لوست.

۴. په زده کوونکو د نوي لوست لوستل پرته د شونډو له حرکت څخه.

۵. له زده کوونکو څخه ځينې پوښتنې کول چې رښتيا هم په لوست پوه دي که نه؟

۶. په لوړ غږ د لوست تکرارول.

۷. په راتلونکې ورځ کې د پرونی لوست تکرار.

لکه څرنگه چې وکتل شول ښوونکی دې هېڅکله په لوړ غږ لوست زده کوونکو ته نه لولي او تر هغو پورې چې زده کوونکي ورو نوی لوست ونه لولي په لوړ غږ د نوي لوست ويلو اجازه نشته، که په نوي لوست کې پېچلي لغات او جملې وي، نو ښوونکی هغه د پورته پلان په دوهم پړاو کې حل کوي، نو ځکه په لوړ غږ

(۱) دلته د بېلگې لپاره د پښتو لوست د دوهم ټولگي درسي کتاب (۳۰-۳۱) مخونه، غوره شول تر څو موضوع روښانه شوې وي.

سره لوستلو ته کوم دلیل نشته . که ښوونکی پخپله لوست په غږ سره لولي او زده کوونکي د څو ټو په حرکت یا د سترگو په واسطه هغه ورسره تعقیبوي، د هغوی ټوله مینه او پاملرنه له منځه ځي. په دې ډول دوی د لوست په مانا او مفهوم هم نه پوهیږي، خو که ښوونکی غواړي د لغاتو تلفظ اصلاح کړي په پای کې کولای شي مربوطه جملې په لوړ غږ هم ولولي. استثناً:

صرف په پورته پلان کې منظومې توپیر لري، چې دا ښوونکي په لوړ غږ لوستلای شي ځکه په شعر کې ځینې کلمې شته چې پېچلې وي، تلفظ یې مشکل وي او په لوړ غږ د هغو لوستل د هغو ادبي ښکلا هم زیاته او د پاملرنې وړ گرځوي او موزون کلام نور هم خیال انگیز او ښکلی کیږي، خو که ښوونکی د ښه غږ لرونکی او په ښه شکل یې ولولي، نو زده کوونکي ډېر هڅیږي او دا کوښښ کوي چې شعر او منظومه هماغه ډول ولولي او په پای کې له ادب سره مینه پیدا کوي او د نورو اشعارو او منظومو په لوستلو هم پیل کو.

څلورم څپرکی

لیکل

د لیکلو فعالیت د مورنۍ ژبې په هماغه لومړني لوست کې پیلېږي. زده کوونکي د کلماتو لیکنه پر تخته ویني او له لیکلو سره اشنا کیږي. په پیل کې زده کوونکي ممکن لیک په هوا په گوته یا د لاس په اشاره ولیکي، ممکن لیکنه پر میز ولیکي یا عیناً یې انځور کړي چې دا انځورول د بشپړ لیک مانا نه لري، وروسته زده کوونکو ته دنده ورکول کیږي، چې زده کړی لوست په خپلو کتابچو کې ولیکي، څه موده وروسته ښوونکی ساده کلمې د املا په بڼه ورته وایي، ورو ورو دوی لیکل زده کوي، همدارنګه کورنۍ دندې ورکول کیږي چې د دوی د لیکلو مهارت لوړوي. د پوهنې وزارت پروګرام د لیکلو په اړه زیات شمېر مطالب لري ان دا چې د حسن خط مضمون ته پکې ځای ورکړل شوی. زده کوونکي باید دا وړتیا ومومي چې د لوست وړ واضح او ښه خط په اسانۍ سره ولیکلای شي او لیک یې پوخ او ښکلی وي (الف ماده، ۲۰ مخ).

ښوونکی باید تل هڅه وکړي چې تر ممکنه حده پر تخته ښکلی او د لوستل کېدو وړ لیک وکړي، ځینې وخت په خط کش سره د تختې په څنډه کې د کوچنیو کرښو ایستل د لیک په ښکلي کولو کې مرسته کوي، زده کوونکي د ښوونکي لیک ځان ته یوه بېلګه بولي او د هغه له مخې یې زده کوي، نو ځکه باید ښوونکی ډېر ښکلی خط ولري او لیک یې پوخ وي، کله چې زده کوونکي دې حد ته ورسېږي چې پخپله وکولای شي

کلمات گډه کړي، جملې ور نه جوړې کړي، نو دوی باید د نکلونو په لیکلو پیل وکړي او له خپله ځانه مقالې او پروگرامونه وليکي، نه دا چې صرف د ښوونکي پراملا بسنه وشي. د لومړنۍ دورې په پای کې باید زده کوونکي د لیک برخه کې پوره مهارت ولري او په اسانۍ او چټکۍ لیک وليکلی شي. زموږ موخه داده چې زده کوونکي دې لیک لیکل په هماغه بڼه چې لویان ورته اړتیا لري زده کړي، دوی باید دوستانو او خپلوانو ته لیک وليکلای شي، پر پاکټ یې پته وليکلای شي، فورمې ډکې کړای شي، عرض پاڼه، حواله، رسید او ساده یادښتونه وليکلای شي.

لومړۍ ټولګۍ:

په لومړي ټولګي کې د زده کوونکو د لاسونو عضلو هومره چې اړ دي وده نه وې کړي، نو په ښکلي او پوخ لیک د کلماتو لیکل ورته گران وي، نو ښه به وي دوی ته لږ څه پنډ پنسلونه او داسې کاغذ، چې لیکي یې سره لرې وي ورکړل شي، چې حروف لږ څه لوی او په اسانۍ ورباندې وليکلای شي. تر لیکلو مخکې زده کوونکي یو شمېر لارښوونو ته اړ وي: که زده کوونکو د ورکټون یوه دوره تېره کړې وي، نو هلته یې په رنگه پنسل رنگول زده وي او یو شمېر انځورونه رسمولای شي دا د گوتو په کارولو د قلم نیولو او په نورو مهارتونو کې مرسته کوي. په پیل کې ممکن زده کوونکي حروف په هوا کې صرف انځور کړي او پنسل په لیکنه وڅرخوي، ممکن په خاورو او شګوبي وليکي، پر تخته هم لیکل وکړي، نو دا ټولې لیکنې د دوی لومړنۍ لیکنې او د انځورونو بڼه لري، په ښه ډول لیکل ورته گران دي، نو ښوونکی باید د زده کوونکي استعداد ته څېر وي، ځکه د یوه شخص استعداد د هغه د کار په پرمختګ کې ډېر اغېزمن وي، ښوونکی چې په لیکلو او غلط لیکلو کې مرسته کوي او اصلاح کوي یی، زده کوونکي مینه ښيي چې څه وليکي چې ده ته مفهوم ولري، لکه دده خپل نوم. که دی اړ اېستل شي چې زیات شمېر حروف نقل (کاپي) کړي، نو د لیکلو په برخه کې یې مینه کمېږي، ځکه دی هغه څه غواړي چې ده ته مفهوم ولري، دی ډېر مشق او تمرین ته هم اړ دی، چې دا ټول باید په پام کې ونیول شي. لیکل په تمرین او د زده کوونکو په ودې ښه کیږي او پرمخ ځي، لیکل یو د ځنډ مهارت دی، دا په یوه اونۍ، یوه میاشت ان په یوه کال کې نه زده کیږي. ارواپوهان وایي چې کين لاسي زده کوونکي په زور هرومرو په ښي لاس باندې لیکلو ته مه اړ باسي، ځکه د لیک د ځنډني او ځنډنې ډک پړاو لامل گرځي ان دا چې ممکن زده کوونکي د ژبې له ستونزې سره مخامخ شي، لکه ژبه بندېدل یا د ژبې لکنت (د ژبې گوډتیا)، خو ورو ورو دې وهڅول شي چې له ښي لاس څخه کار واخلي دا یې په گټه ده، ځکه چې ډېر شمېر سامانونه د ښي لاسو خلکو لپاره جوړ شوي، چې په کين لاس نشي نیول کېدای، که زده کوونکي کين لاسي وي، نو کاغذ باید کينې خواته وربې (مايل) ونيسي، نو ښوونکي دې وگوري چې هغه په صحیح ډول ږدي او کنه؟

په لیکلو کې ځينې د پام وړ ځانگړتياوې:

۱. باید ټول حروف په لیکلو کې په یوه بڼه (متحد الشكل) وي.

۲. وضاحت: لیکنه باید واضحه وي.

۳. لیک باید صفا او ښکلی وي.

۴. چټکوالی او اساني پکې وي.

باید په یاد ولرو چې لیکل هغه وسیله ده چې یو وگړی خپله مفکوره او عقیده د هغه په وسیله نورو ته بیانوي، نو که د لیکلو طرز ډېر ښه وي زده کوونکي له هغه سره ډېره مینه ښيي، نو کله چې مینه او دلچسپي وي، هغه ډېر ژر او ښه زده کیږي.

په لومړیو او دوهمو ټولگيو کې د لیکلو دمهارت وده او دهغې لارې چارې:

باید لیکلو ته د زده کوونکو مینه وپارول شي، له زده کوونکو سره باید مرسته وشي چې د خپل نوم لیکل زده کړي، هغه په خپل میز وليکي، د خپل کتاب پر پوښ يې وليکي، په هغه کوټ بند يې وليکي، چې خپلې جامې پرې زړوي او د هغه انځور لاندې چې ده کښلی خپل نوم وليکي... ښوونکی باید هغه اړتیاوې چې موږ لیکلو ته اړ یو زده کوونکو ته وښيي ترڅو زده کوونکي د لیک په اړتیا او موخه پوه شي. د بېلگې په توگه ځینې مهم خبرونه دې پر تخته وليکي، د ورځې نېټه دې وليکي، د نورو زده کوونکو نومونه دي وليکي، د لایقو زده کوونکو نومونه دې وليکي او بیا دې زده کوونکي د هغو لوستلو ته راوبولي، باید له زده کوونکو سره مرسته وشي هغه ستونزې چې په لیکلو کې لري حل او لري شي، ښوونکی باید د هغوی ستونزې وپېژني او په خپله شخصاً هغه حل کړي او له هغوی سره دې مرسته وشي چې املايي کلمې او جملې جوړي او ښې وليکي، نوي لغات وليکلای شي او خپله مفکوره وليکلای شي. دوی باید ودي ته چمتو شي. هغوی ته دې وښودل شي چې سم کيني، لږ څه دې مخ خواته ځان کور کړي بیا دې لیکنه پیل کړي، دومره دې هم نه کړو پېرې چې پزه يې پر پنسل یا کاغذ ولگېږي، خپلې څنگلې دې پر مېز کېږدي، خپل رنگ دي ځان ته نږدې کېږدي، چې هغه ورته چپه نشي، کاغذ دې ډېر ښه مخې ته کېږدي او داسې نورې مرستې او لارښوونې. په هره اونۍ کې دې یو ځانگړی وخت لیک ته وټاکل شي چې ښکلی، چټک او واضح لیک پکې زده شي، زیات لیدل شوي چې زده کوونکي د لیکلو په برخه کې خپلې کورنۍ دندې پر مخ نه بیايي، د هغوی املايې غلطۍ نه اصلاح کیږي او د لیک ښکلا ته پام نه ساتل کیږي، نو تر هغو چې د لیک لپاره بېل وخت ونه ټاکل شي، یوازې د قرائت، تاریخ، جغرافیه، املا او د نورو مضامینو په وخت کې نشي زده کېدای او نه وده موندلای شي.

لنډیز:

۱. لیکل باید له داسې حالت څخه پیل شي چې زده کوونکي ته هدف او مفهوم ولري، لکه پر انځور کړي رسم باندې يې د نوم لیکل.

۲. زده کوونکي باید د لیکلو له مشق او تمرین څخه مخکې په تحریري ښو بلد شي، د ښوونځي په لومړیو ورځو کې ښوونکي کولای شي چې د میاشتو نومونه زده کوونکو ته وليکي، د زده کوونکو نمونه وليکي، د هغو کارونو لیکل پر تخته وليکي، چې په هغه ورځ باید ترسره شي، ځکه چې زده کوونکي باید په دې پوه شي چې د ښوونکي لیکل شوې کرښې مانا لري او هره لیکنه یوه مانا لري او کرښې او لیکنه په حقیقت کې علامې دي.

۳. په لومړیو وختو کې له زده کوونکو څخه د بريالیتوب ډېره هیله نشي کېدای، هغوی ته باید لومړی وخت ورکړل شي چې صرف د تخته له مخې د ښوونکي لیکنې نقل (کاپي) کړي، ځینې زده کوونکي د نورو پر تله په چټکۍ پر مخ ځي، خو ښوونکي باید له فردي توپیرونو خبر وي.

۴. زده کوونکي باید وهڅول شي چې له خپله ځانه لنډ نکلوونه وليکي.

۵. باید له هرې لارې گټه واخیستل شي او زده کوونکو ته حروف ور وپېژندل شي، لکه لیدل، تعقیبول د کرښو، تلفظ، په گوته یا په قلم پر کاغذ د حرف تعقیب، له اواز سره لیک، له کلمې سره پر تله کول او داسې نور او بیا هره نوې کلمه تر هغو په زده کوونکو تکراراً تلفظ او ولیکل شي چې ډاډه شو پرته له دې چې اصل موډل ته وگوري هغه له یاده لیکلای شي.

۶. په یوه اونۍ کې باید بېلا بېل وختونه د لیک لپاره بېل کړای شي او په هر لوست کې چې د هر مضمون وي د لیک ښکلي کولو ته پاملرنه وشي.

۷. د زده کوونکو د لیک د لېکنې پر وخت باید د لیکلو کرښو، فاصله، وضاحت، ښکلا، تنظیم او نورو ته پام وشي.

د دغو ټولو پورته ذکر شویو اصولو او اړونو د ښه ترسره کولو لپاره د بېلگې لپاره د افغانستان لپاره د سویډن کومېټې له خوا خپاره شوي د لومړي، دوهم او درېیمو ټولگيو د لوست کتابونو د لمن لیکونو تمرینونه، هدايات او یادښتونه، چې زیات شمېر یې د ښوونکو لپاره هم دي ډېر گټور بولو، هغه دي ټول په پام کې ونیسي. پر زده کوونکو دې تطبیق او له نوي درس څخه مخکې دې د هغه د اجرا ډاډ ترلاسه شي.

پېنځم خپرکی

په لومړینو ټولگيو کې د خبرو او افادې قوه

ښوونکی باید ددې خبرې په ارزښت ښه پوه وي، چې زده کوونکو ته باید له هماغه لومړي ټولگي څخه د نظر څرگندولو، خبرې کولو او موخو ښودلو وخت ورکړل شي، ځکه له هغه څخه ښوونځي ته له راتگ څخه څلور کاله مخکې هر وخت د خبرې کولو هېله شوې، خو اوس اړ کېږي چې په ټولگي کې غلې کیني، نو دا ورته دروند تمامېږي، هغوی اړتیا لري چې خبرې وکړي او خپل نظريات څرگند کړي. یو ښه ښوونکی له هماغه لومړي ټولگي څخه زده کوونکي په دې روږدي کوي، چې مخکې له خبرې کولو خپل لاس اوچت کړي او اجازه واخلي، د خبرو په پر مهال دې نوبت په پام کې ولري، د بل د خبرو پر وخت باید په درناوي خبرو ته غوږ ونیسي. یو بد میلان چې ان په لویانو کې لیدل کېږي دادی، چې غواړي ټول په یوه وخت کې خبرې وکړي او هر یو غواړي له بل څخه په لور غږ خبرې وکړي، دا کار په ټولگي کې د ننه د مناقشاتو پروگرام له ستونزو سره مخامخولای شي، خو منظم مناقشات د ډېرې ښې روزنې بنسټ جوړوي، هېڅ جرگه، غونډه او مجلس تر هغو نشي جوړېدای ترڅو د خبرو نوبت په پام کې ونه نیول شي، ښوونکی دې د

زده کوونکو اړتیا خبرو کولو ته په پام کې ولري او دغې اړتیا ته ځواب ووايي او تسکین ورکړي، یعنې یوه موضوع غوره شي بیا دې زده کوونکي د هغې په اړه خبرو او مناقشې ته په نوبت وبلل شي او زده کوونکي دې وهڅول شي، چې د افادې قوه ښه وروزي، مناسبې کلمې وکاروي او په طبیعي بڼه خبرې وکړي، هڅه دي وشي چې د زده کوونکو خبرې غوڅې نه کړو. ځینې ښوونکي ټول لیک لوست زده کړي او ښوونه روزنه صرف د درسي قرائت او کتاب متن پورې تړي، دوی صنفی مناقشې ته نه وخت ورکوي او نه ارزښت ورکوي، یوازې کتاب په زده کوونکو حفظوي، هغوی وېره لري چې د زده کوونکو پوښتنو ته به ځواب ونشي ویلای، نو ښوونکی باید په پرلپسې ډول مطالعه وکړي چې له ورځنیو پېښو څخه خبر وي، که ښوونکی سره له دې هم کومې پوښتنې ته بې ځوابه شو، نو په صداقت او صراحت دې ووايي چې نه پوهېږم، خو بله ورځ به معلومات حاصل او ځواب راوړم او دادې وښيي چې په نړۍ کې هېڅوک په ټولو خبرو نه پوهیږي، ان دا چې زده کوونکي دي ټول دغې پوښتنې ته راووبولي او ورته ودې وایي چې دا خو ښه پوښتنه ده او د کورنۍ دندې په ډول دې هغوی ته وسپاري، مقصد دا چې د زده کوونکو د پلټنو او کنجکاوی حس باید وپارول شي، ځینې وخت ځینې پوښتنې څو څو ځوابونه لرلای شي او ممکن هر زده کوونکی یې په بېلې بېلې نظریې وړاندې کړي، نو زده کوونکو ته دې وښودل شي چې هر څوک حق لري د یوې موضوع په اړه بېلا بېل نظرونه ورکړي دا د ښې روزنې یو بل اړ دی، خو شرط دادی چې له موضوع څخه بهر نه شي او په بې ارزښته خبرو وخت ضایع نه کړي، دا ډول زده کول او تجربې د زده کوونکو په راتلونکي ژوند کې غوره اغېزه لري.

په لوړو ټولګیو کې افاده او خبرې کول :

لکه چې وویل شول په لومړنیو ټولګیو کې مهم هدف دادی چې :

۱. د زده کوونکو چمتو کول دې ته چې په لیکلي یا شفاهي نظریاتو او مفکورو باندې ښه پوه شي او هغه بېرته ښه افاده کړای شي.

۲. دوی وکولای شي پر هغه څه چې پوه دي هغه نورو ته یا افاده کړي یا یې ولیکي.

۳. زده کوونکو ته مورنۍ ژبه ګرانول او له هغې سره مینه پیدا کېدل، له مطالعې او لوست سره د هغوی د مینې راپارول او د کتابونو، مجلو او اخبارونو لوستلو ته هڅول.

۴. د مورنۍ ژبې د وییونو په مانا پوهول، د لیک لوست ښه والی، د هغوی د لغاتو د ذخیرې زیاتول او د ژبې بډایول.

موږ باید په ښوونه او روزنه کې خپل راتلونکي اهداف او موخې په پام کې ونیسو، د بېلګې په ډول دا باید له موږ سره مطرح وي، چې ایا زده کوونکي به مثلاً شل کاله وروسته زموږ له درس څخه څه ګټه واخلي؟ هغه باید لیک او لوست وکولای شي، دخپل هېواد د پرمختګ، حکومتي چارو او نورو مسلو په اړه ډېر ښه پوهیږي. دوی باید په دې توانېږي چې خپلې مفکورې په ښه ډول ارایه کړای شي، نو ځکه نن ورځ موږ هغه څه ورته ښایو چې - باورته اړ دي.

اوس به راښودلو ټولګیو په اړه: سره له دې چې دلته زده کوونکو لیک لوست زده کړی وي، خو په پوره ډول نه وي، که ددغو ټولګیو ښوونکو مسلکي روزنه نه وي ترلاسه کړي، امکان لري زیات شمېر زده کوونکي لوست د توتي په شان میخانیک ضبط او یاد کړي پرته له دې چې په مفهوم یې پوه شي، په تېره

چې د دغو ټولگيو مضامين زيات شمېر يې مهم دي، لکه : ساينسي مضامين (کيميا، رياضی، بيولوژی...) ټولنيز مضامين، لکه: (تاريخ، جغرافيه او نور) دي. دوی ان دا چې ممکن تر اوسه لاس ته نه راغلي دي، خو د دوی په کارې او د شونډو په خوځولو په لوړ غږ کړنې ولولي، چې دا ناوړه عادت دی. که وغواړو دا ډول زده کوونکي چې اوس لوی لوی هلکان او نجونې دي او موږ ورسره مرسته کوو، نو باید له دوی څخه داسې ماهر لوستونکي جوړ کړو چې د لوست پراخه مفهوم او مانا ترلاسه کړي، نو لومړی به دوی لوست ته وهڅوو چې د مانا اخیستو په برخه کې د دوی علاقه او دلچسپي را پيدا شي، دلته د زده کوونکو د معلوماتو اتفاق پراخېږي، دوی دا وخت د دنیا د براعظمو په اړه کتابونه لولي، نو کله چې دوی غواړي د نړۍ په اړه معلومات ترلاسه کړي، علاقه یې نوره هم زیاتېږي، چې د نورو هېوادونو او نورو خلکو په اړه پوه شي، لوست یوازې د پښتو او دري ژبې لوست نه دی، بلکې نور مضامين هم د ښوونې او روزنې مهمه برخه جوړوي، چې د دغو مضامينو د مطالعې ساحل، اسباب او وسایل هم سره توپیر کوي.

د بېلگې په ډول د هریوه مضمون په اړه لاندې بېلا بېل فعالیتونه ترسره کېدای شي:

جغرافیه	تاریخ	ساینس
د نقشي مطالعه	د موزیمونو کتنه	مطالعاتي راپورونه او لیکل
د نقشو جوړول	مطالعاتي راپورونه	تجربې ترسره کول
د گرافونو رسمول	دمشهورو خلکو ژوند لیک کتل	نمایشات
د چارټونو جوړول	تاریخي گراف جوړول او نور	لابراتوارونه
د راپورونو لیکل او نور		د علمي تجربو د یاداشت کتابچې

په لوړو ټولگيو کې اکثراً لوست په گروپي بڼه نه وي، بلکې په انفرادي ډول وي، خو دلته هم دنويو اصطلاحاتو او لغاتو پېژندل ضرور دي او هغه څه چې لولي باید پر هغو پوه شي. د چارټ، نقش، گراف او نور د لوست په برخه کې هم د لوست مهارت مهم او ارزښتمن دی ان دا چې د اخبار د کتنې او مطالعې پر وخت درست او صحيح لوستل خاص ارزښت لري او دا باید د لوړو ټولگيو د درسي فعالیت یو جز شي. ځکه د اخبار لوستل د معلوماتو په زیاتوالي کې رول لري، ددې په لوستلو دوی له تاریخ، جغرافیه، د هېواد له حالاتو او نورو څخه خبریږي، د خپل هېواد له صادراتو او وارداتو څخه خبریږي، له قوانینو او مقرراتو خبریږي، په ملگرو ملتونو کې د خپل هېواد نماینده پېژني، په نورو هېوادونو کې د خپل هېواد سفیران پېژني، که زده کوونکي دا وخت له اخبار لوستلو سره عادت شي، نو خپل دا عادت ټول عمر ساتي په دې توگه له درسي کتابونو سره دوی ته نور درسي ممد یا درسي مرستندوی مواد ډېر ضرور دي.

که په ځینو سیمو کې پښتو ژبو زده کوونکو ته پارسي او پارسي ژبو زده کوونکو ته پښتو ښودل کیږي، نو دا ډېر اسانه ده، ځکه یو خو د دواړو ژبو الفبا عین الفبا ده، بل دا چې په دواړو ژبو کې لیک له ښې خوا ترسره کیږي او زیات شمېر لغات شریک دي، نو د دوهمې ژبې په زده کړه کې باید لاندې مهارتونه په پام کې ونیول شي:

- په لوستلو کې پرته له دې چې ژبه په نظر کې ونیول شي، دا مهمه ده چې له هغه څخه مفهوم یا مانا واخېستل شي، نو دې موخې لپاره لاندې پړاوونه ضرور دي.
۱. زده کوونکي باید اړ شي چې د لوستلو په ترڅ کې مانا او مفهوم ته ډېر ښه ځیر شي.
 ۲. دوی باید له لوستلو کېدونکو متنونو څخه د لوست پر وخت د واقعاتو او پېښو تسلسل او پرلپسې والی تعقیب کړي او اصلي مفکوره ذهن ته وسپاري.
 ۳. مهم تشریحات یادداشت کړي.
 ۴. هغه څه چې لوستي یې دي د هغه نتیجه په یو دوه جملو کې خلاصه کړای شي.
 ۵. د هغو ټولو هداياتو تعقیب او عملي کول، چې د لیکنې په پای کې راغلي.
 ۶. ښه به وي لوستل د کره کتنې په ښه وي یعنې تنقیدي اړخ ولري او مواد یې ارزیابي شي.
 ۷. لږ څه لوستل او بیا د هغه په اړه سوچ کول.
 ۸. د خپلو شخصي تجربو په رڼا کې د لوستل شویو مطالبو څېړنه.
 ۹. د اخبار د لوست پر وخت د حقایقو تغیر او پېژندل.
 ۱۰. د مهمې مفکورې لپاره د لوست پای ته رسول.
 ۱۱. د مقایسې او پرتلنې په موخه لوست، مثلاً په عین موضوع کې د دوو بېلا بېلو خبرونو کتل او بیا د هغو پرتله کول.
 ۱۲. د قرائت شویو موادو په یاد ساتل.
- په دې ډول د پورته موادو په تطبیق سره موږ کولای شو، چې په لوړو ټولګیو کې د زده کوونکو مهارت لوړ بوځو او د دوی د معلوماتو سطحه او چټه او مطالعه یې اغېزمنه شي.

په لوړو ټولګیو کې د لیکنې افادې ښه والی:

د ژبښوونې یوه مهمه موخه داده چې د زده کوونکو د لیکنې (تحریرې) افادې قوه ځواکمنه او ښه شي. لیکل کېدونکي درسونه دغې موخې ته د رسېدو لپاره ډېر ښه وسایل دي. د پوهنې وزارت د لومړنیو زده کړو پروګرام همدا وړاندیز لري چې که زده کوونکي کوم وخت دخپلو لیدنو کتنو پایلې په لیکلي ډول بیانوي، نو دوی باید وهڅول شي ترڅو خپل ابداعي او شخصي احساسات څرګند کړای شي او په لیکلي بڼه یې وړاندې کړای شي (۲ ماده، ۸ مخ).

ان دا چې زده کوونکو ته وخت ورکړي چې په ګډه توګه په لیکلو کې برخه واخلي، چې په دې ډول زده کوونکي ښه زده کولای شي او رهنمائي یې اسانه کیږي. ښه به وي چې د بېلګې په ډول ښوونکی د ښوونځي له ورځنیو پېښو څخه ګټه واخلي، زده کوونکي د هغو لیکلو ته وهڅوي، له ورځنیو پېښو څخه یادداشت ولیکي او ساده مسایل په لیکلې بڼه راوړي، خو د لوړو ټولګیو لپاره بیا لاندې وړاندیزونه صورت نیولای شي:

۱. هغه ټول اړونه چې د همدې رسالې په لومړۍ برخه کې وویل شول، باید هغه ټول تر کار لاندې ونيول شي.
۲. ښه به وي د زده کوونکو له خوا ډېر ساده نکلونه ولیکل شي.
۳. د لوست په اړه بېلا بېلې مقالې پخپله د زده کوونکو له خوا ولیکل شي.
۴. ډېر لنډ لنډ ډيالوگونه او لنډ ډارمونه د زده کوونکو له خوا ولیکل شي.
۵. د عرض پاڼو، اسنادو، اعلانونو او نورو لیکل.

زده کوونکي د خپلې مورنۍ ژبې په کارولو کې ډېرو تمرینونو ته اړتیا لري، هغوی باید ولولي، وليکي، جملې جوړې کړي او خپله پوهه په کار واچوي او ښوونکي دې ورته املا ووايي او دوی وهڅوي چې نوي لغات په جملو کې وکاروي. هغه بډای گنج چې له پخوا په دې برخه کې موږ ته را پاتې دی، هغه د ديني لارښوونکو، علماوو او پېشوايانو ويناوې او ليکلي اثار، د کلاسيکو شاعرانو ديوانونه، د مورخينو اسناد او نور دي، دغو ټولو خپل افکار په ليکلې بڼه موږ ته را پرې ايښي او موږ ته لوی ثروت دی، د دوی ځينې اشعار ډېر لوړ ارزښت لري، چې د ډېرو اوږدو کلونو په ترڅ کې دخلکو له خوا منل شوي او خلک يې په هر ځای کې وايي او يادوي يی. دا ادبي مضامين تر اوسه الهام بخښونکي دي، خو بايد په ياد ولرو چې دغو اکثره ليکنو پخپله د خلکو له احساساتو منشا او ريښه نيولې، نه دا چې هغوی ته املا ويل شوې وي، نن هم موږ اړ يو زده کوونکي وهڅوو چې خپل احساسات او مفکورې پخپله وليکي او په دې برخه کې بياوړي شي، ممکن په لومړيو وختونو کې به د زده کوونکو ليکنې بډايې نه وي، خو ورو ورو به ښې شي. څوک څه پوهيږي چې دنن ورځې د څلورم ټولگي يو زده کوونکی چې خپل احساسات اوس په ضعيفه بڼه ليکي بله ورځ لوی شاعر شي. ان دا چې په لومړنيو ټولگيو کې هم زده کوونکي کولای شي ځينې لنډې کيسې او نکلونه وليکي، لومړی دومره زيات وده نه کوي، چې کلمات په ښه توگه وکاروي نو ښوونکی دې ورته اصلاح کړي، بيا که دا ټولې سره يو ځای شي، نو زده کوونکي ورته ډېر خوشحاليږي او دا به دوی ته ډېر د وياړ ځای وي چې د دوی ليکنې ټولې شي، نو دوی به يې څو څو واړه لولي. ښوونکي بايد زده کوونکي داسې وروزي چې خپل ټول احساسات په کار واچوي، ځکه چې په دې ډول دوی له خپل شاوخوا او چاپېريال څخه ډېر ښه خبريږي او معلومات يې زياتيږي، کېدای شي ښوونکي له زده کوونکو څخه پوښتنه وکړي چې د دوی لپاره ډېره ښه بوختيا او مصروفيت کوم دی او له څه شي سره مينه لري؟ يا دا چې ايا هغه ډېر ښکلی څيز چې تر اوسه مو ليدلی څه شی دی؟ يا هغه څه چې په نړۍ کې دوی ته ډېر په زړه پورې دي هغه کوم شی دی؟ يا دا چې کوم شی چې تاسو ته ډېر مهم برېښي د هغو په اړه خبرې وکړي او څه وليکي او دا هم وليکي چې ولې دا ورته ډېره مهمه ښکاري. ځينې وخت کېدای شي زده کوونکو ته وويل شي چې دخپلو شاوخوا شيانو او پېښو په اړه څه وليکي يا کومه پېښه يې چې ليدلې دهغې په اړه څه ووايي، کېدای شي ښوونکي بېلا بېلې په زړه پورې پېښې زده کوونکو ته د مقالو لپاره غوره کړي، د بېلگې په ډول د الوتونکو د مهاجرت په اړه چې منی يوې خواته ځي او پسرلی بېرته راځي يا د اوبنانو د کاروان سفر هم يوه په زړه پورې مقاله جوړوي، کېدای شي زده کوونکي پخپله خوښه يوه موضوع غوره کړي او هغه وليکي يا يې بيان کړي، خو ښوونکي دې ورته عمومي لارښوونې وکړي. زده کوونکي بايد په خپل ښوونکي ډاډه وي او په دې هم ډاډه ولري چې ښوونکي يې دوی نه رټي او نه هم د دوی په ليکلو پورې خاندې. دوی بايد ډاډه وي چې ښوونکي د دوی ليکنې هڅوي او هغوی ته درناوی کوي او ستايي يې او

هڅول يې ښه دي. ان دا چې زده کوونکي دي وهڅول شي چې پخپله خپلې غلطۍ ومومي که ښوونکي خو خوځایه د دوی په لیکنه کرښه وکارې او هغه ورته غلطه ثابته کړي، نو ممکن زده کوونکي ناهيلي شي او بیا به هېڅکله څه ونه لیکي، خو که ددې پر ځای ورته وویل شي چې عین موضوع، په څه ډول ډېره ښه لیکل کېدای شي، نو زده کوونکي بیا هم لیکي او بیا یې هم لیکي او ښه یې لیکي.

د لوړو ټولګیو زده کوونکي کولای شي خپلې دیوالي جریډۍ پخپله جوړې کړي او په هغو کې د خپل ښوونځي اخبار څرګند کړي. پورته ذکر شوې لارې او له دوی سره یو شمېر نور روشونه دي، چې زده کوونکي په ښه لیکلو کې روزي او وده ورکوي.

وینا (تقریري افاده):

هغه څه چې د لیکنې (تقریري افادې) په برخه کې وویل شول هماغه ټکي د وینا یا د تقریري افادې په اړه هم اغېزمن او ضرور دي او همداسې ارزښت لري، په دې برخه کې چې کومه موخه په پام کې ده هغه داده چې باید زده کوونکي داسې وروزل شي چې وکولای شي په راتلونکي کې خپل افکار او نظریات ډېره ښه افاده کړای شي او په وینا کې یې څرګند کړای شي. د لومړنیو زده کړو په برخه کې باید د وینا ښه روزلو لپاره لاندې اهداف تعقیب شي:

۱. ددې ټکي په کلکه په پام کې نیول چې زده کوونکي غواړي خبرې وکړي او خپل افکار څرګند کړي او ښوونکي باید ددې وخت ورکړي.

۲. د افادې قوه هغه وخت ښه وده مومي چې زده کوونکي په ښوونځي کې له داسې فرصتونو سره مخامخ شي چې په طبیعي ډول خبرو ته اړتیا پېښه شي او دوی ته د وینا ضرورت پیدا شي.

۳. د یوې موضوع ښه افاده په دې پورې تړلې چې په موضوع ښه پوهه موجوده وي.

۴. زده کوونکي هغه وخت ښه افاده کولای شي چې د خپلو سترګو لیدلې پېښې پر شرحې سربېر خپله هم څه څرګندوني پرې زیاتې یا ور اضافه کړي.

۵. باید هڅه وشي چې زده کوونکي هر تعبیر او افاده په خپل خپل ځای وکاروي.

۶. کله چې زده کوونکي د یوې موضوع د بیانولو او څرګندولو لپاره ګومارل کیږي، نو د دې اړ شي چې د مربوطه موضوع په اړه لازم لغات ومومي او هماغه لازم کلمات وکاروي.

۷. ښوونکي باید دې ټکي ته ځېر شي چې زده کوونکي خپله افاده په مناسبه، صحیح او طبیعي ډول ترسره کړي، چې هغه څه ټول ووايي کوم چې دده مافی الضمیر کې دي.

۸. کله چې زده کوونکي د کوم څه په اړه خبرې او وینا کوي، نو هغوی ته دې وخت ورکړل شي چې موضوع منظمه او پرته له ځنډه او د خبرو له پرې کېدو افاده کړي.

د مذاکرې او مباحثې (خبرو اترو) په اړه ځینې وړاندیزونه:

۱. ښوونکي، زده کوونکي ته وخت ورکوي چې د مباحثې د ټولو شرایطو په پام کې نیولو سره د ښوونځي یا وروځني ژوند په اړه خبرې اترې وکړي.

۲. د علمي سیر او خپلو لیدنو کتنو څرنگوالی بیان کړي.

۳. د کورنۍ یا سفر په اړه خبرې کول.

۴. له راډیو څخه یې اورېدلې ویناوې بیان کړي.

۵. باید په کلکه زده کوونکي دې ټکي ته پام وکړي چې په خپل وار وروسته له اجازې څخه خبرې وکړي او هېڅکله د نورو خبرې اخلاص نه کړي.

اخځليکونه:

۱. حکيم، گل رحمن: د ارواپوهنې ښوونځي د کور د خپرونو څانگه ۱۳۷۸ لمریز کال پېښور.
۲. حکمتي خېړنوال جلات خان د ښوونکي غږ عرفان مجله (۱۳۷۰ کال د غبرگولي او چنگاښ دويمه گڼه ۴۰-۴۵ مخونه.
۳. حميدي، عبدالشکور: سيستم تعليم و تربيه در دوره های ابتدایی متوسط و ثانوی، عرفان مجله، پورته ياده شوي گڼه ۱۸-۳۰ مخونه.
۴. روهي، محمد صديق: د زده کړې ځينې عمومي پرنسيپونه عرفان مجله د ۱۳۶۱ کال د تلې اوومه گڼه ۱-۹ مخونه.
۵. ژواک، محمد دين: د پښتو د زده کړې لارې عرفان مجله ۱۳۴۹ د غبرگولي او چنگاښ درېيمه او څلورمه گڼه ۷-۹ مخونه.
۶. کونفورث موريس او نور زبان تفکر و شناخت د فيروز شيروانو ژباړه ۱۳۴۰ لمریز کال د کابل چاپ.
۷. ورد ليک: اصول تدريس ارت لسان د هاشم ژباړه د ښوونې او روزنې موسسه ۱۳۴۴ کال، کابل (گستنري چاپ).
۸. د سويدين د کومېټې بېلا بېل درسي کتابونه چې همدا اوس د هېواد په يو شمېر سيمو کې تدريسېږي.
۹. درسي لکچرونو ټونه (۱۳۷۷-۱۳۷۸ او ۱۳۷۹) کلونه کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځی.
۱۰. د گڼ شمېر سيمينارونو د مقالو مجموعې چې د بېلا بېلو هغو موسسو له خوا جوړ شوي چې اوس اوس د افغانستان د ښوونې او روزنې په اړه کار کوي او ددغې رسالې ليکوال د ځينو دغو سيمينارونو غړيتوب درلود.

۱۱. word laic the Teaching of language U.S.A1978.

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English